

รายงานการเสวนาและรณรงค์ (ProVoice#7)

ชีวิตและสิทธิของหญิงท้องไม่พร้อม: ความสำเร็จและพันธกิจที่ต้องสานต่อ

วันศุกร์ที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 09.00 น. - 12.30 น.

ณ ห้องกิ่งเพชร โรงแรมเอเชีย ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร

ภาคบ่าย:

กำหนดการ

13.30 - 15.30 น. เวทีสาธารณะ “พันธกิจที่ต้องสานต่อเพื่อปลดแอกผู้หญิงจากกฎหมายทำแท้ง”

เนื้อหาเวที: เน้นเรื่องปลดแอกผู้หญิงจากกฎหมายทำแท้ง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ จัดความยุติธรรม และลดอัตราการตายผู้หญิง และเพิ่มระบบสวัสดิการที่ยังเป็นช่องว่างสำหรับผู้หญิง

1. เสียงจากผู้หญิงที่ต้องการปลดแอก (พูดคนละไม่เกิน 7 นาที)

1.1 ว่าด้วยแนวคิด โดย นางสาวชฎาพร แต่งเกลี้ยง - คณะทำงานผู้หญิงปลดแอก

1.2 ว่าด้วยมายาคติต่อผู้หญิง โดย นางสาวโชติรส นาคสุทธิ์ - เจ้าของเพจสตรีผู้หลงใหลในบทกวี

1.3 ว่าด้วยประสบการณ์ทำแท้ง โดย นางสาวนิศาตร์ จงวิศาล - กลุ่มทำทาง

2. กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมเรื่องการทำแท้ง ทำไมต้องยกเลิกมาตรา 301 (พูดคนละ 5-7 นาที)

2.1 กฎหมายที่มีอยู่ไม่เป็นธรรมอย่างไร? โดย นางสาวสุไลพร ชลวิไล - กลุ่มทำทาง

2.2 สิทธิตัดสินใจทำแท้งเป็นของใคร? โดย นพ.นิธิวัชร แสงเรือง - เครือข่ายอาสา RSA

2.3 เสียงของหมอทำแท้งที่ไม่มีใครได้ยิน โดย นพ.วรชาติ มีวาสนา - เครือข่ายอาสา RSA

3. กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต้องจบในรุ่นเรา โดย นางสาวเบญจมาภรณ์ นิवास - กลุ่มนักเรียนเลว

15.30 - 16.30 น. ผู้แทนพรรคการเมืองแสดงเจตนารมณ์ต่องานเพื่อสิทธิของผู้หญิงท้องไม่พร้อม*

ลักษณะเวที: จะให้พรรคการเมืองแต่ละพรรคอ่านเรื่องเล่าจากชีวิตจริงของผู้หญิงทำแท้ง ความยาวไม่เกิน 2 นาที (อ่านออกเสียง) แล้วจึงกล่าวแสดงความเห็น (ไม่เกินคนละ 5 นาที) ว่าพรรคมินนโยบายเรื่องการทำแท้งอย่างไร

1. ผู้แทนพรรคก้าวไกล (คุณชัยวัช ตุลาธน)

2. ผู้แทนพรรคเพื่อไทย (คุณณิชากร บัวงาม)

3. ผู้แทนพรรคประชาธิปัตย์ (---)

4. ผู้แทนพรรคภูมิใจไทย (---)

5. ผู้แทนพรรคเสรีรวมไทย (---)

6. ผู้แทนพรรคสามัญชน (คุณเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์)

8. ผู้แทนพรรคประชาชาติ (คุณวรลักษณ์ ศรีสะอาด)

9. ผู้แทนคณะก้าวหน้า (คุณธิดา รุ่งเรืองเกียรติ)

16.30 - 17.00 น. ร่วมประกาศเจตนารมณ์ “การเดินทางอันยาวไกลจากรุ่นสู่รุ่น...

พันธกิจที่ต้องสานต่อเพื่อคุณภาพชีวิตของผู้หญิงท้องไม่พร้อม”

โดย คน 3 รุ่น: (1) กฤตยา อาชวนิจกุล (2) นิธิวัชร แสงเรือง และ

(3) รวงทิพย์ แก้วแกมจันทร์ - กลุ่มทิ้งท้ายน้อย

17.30 น. ร่วมเดินรณรงค์ไปประกาศเจตนารมณ์อีกครั้งที่บริเวณสกายวอร์ค สีแยกปทุมวัน

เวทีสาธารณะ “พันธกิจที่ต้องสานต่อเพื่อปลดแอกผู้หญิงจากกฎหมายทำแท้ง”

จิตติมา ภาณุเดชะ:

อยากกล่าวถึงเรื่องกองทุนช่วยเหลือผู้หญิงในภาวะวิกฤตจากความรุนแรงทางเพศและท้องไม่พร้อม มันคือจุดสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงเข้าถึงบริการในเงื่อนไขข้อจำกัด รายจ่ายบางอย่างเป็นรายจ่ายที่ไม่น่าเชื่อ เช่น ค่ารถมาคลินิกหรือค่าบริการท้องต่อ เป็นเรื่องเช่น ค่าเดินทางเพื่อที่จะเข้าสูบ้านพักเด็กและครอบครัว เป็นต้น เป็นรายจ่ายที่ไม่น่าเชื่อว่าไม่มี ผู้ดำเนินรายการช่วงเช้า คุณทัศนัยบอกว่า ตอนบ่ายเป็นงานราชภัฏ ดิฉันมองว่าทั้งเช้าและบ่ายไม่ว่าจะมาจากแง่มุมไหนเป็นงานของเรา ทำไมกฎหมายทำแท้งจึงถูกมองเห็นว่าเป็นกฎหมายที่เป็นภาระ ภาระที่ทำให้ผู้หญิงไม่มีโอกาสที่จะเลือกใช้ชีวิตแก้ไขปัญหาคือชีวิตตัวเอง เราจะมาฟังเสียงเจ้าของประสบการณ์ในแง่มุมต่าง ๆ จะมีเสียงจาก 2 ส่วน ส่วนแรกคือเสียงจากมุมมองของผู้หญิงเองที่ต้องอาจจะปลดแอกเรื่องนี้ในมิติต่าง ๆ สองคือเราจะมองจากกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมเรื่องทำแท้งที่ไม่ต้องต้องยกเลิก มีเสียงจากคุณหมอ และเสียงจากกลุ่มของคนทำงานให้ความช่วยเหลือ

อยากเชิญชวนให้เราฟังอย่างลึกซึ้งกับคนที่พูดประสบการณ์ มีสิ่งใหม่ ๆ อะไรเกิดขึ้นในใจ มีมุมใหม่อะไรบ้างเกิดขึ้น เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ขอเริ่มจากท่านแรกคุณชุมพร แต่งเกลี้ยง หรือว่า ดาว จากคณะผู้หญิงปลดแอก เป็นนักกิจกรรมที่ทำงานในประเด็นนี้มานาน ดาวมีความเชื่ออย่างเข้มข้นว่า การขับเคลื่อนเรื่องต่าง ๆ มันจะต้องกระจายการมีส่วนร่วมโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนรุ่นใหม่ ดาวเป็นกำลังสำคัญกับการนำพาและชักชวนทั้งคนรุ่นใหม่และรุ่นเก่า ในนามของคณะทำงานผู้หญิงปลดแอก เชิญค่ะ

เสียงจากผู้หญิงที่ต้องการปลดแอก

ว่าด้วยแนวคิด โดย ชุมพร แต่งเกลี้ยง - คณะทำงานผู้หญิงปลดแอก

สิ่งที่อยากจะพูดเมื่อเช้าเขาพูดกันหมดเลย แต่แปลกใจว่าทำไมจะต้องมาพูดซ้ำเดิมทุกปีและไม่ต่างจากเดิมแปลกใจว่า สถานการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นทุกปี อยากจะเล่าให้ฟังมากกว่าว่า การเกิดขึ้นของคนที่ถูกขืนมาเรียกร้องประเด็นผู้หญิง ประเด็นทำแท้งและประเด็นการเมืองเกี่ยวข้องกันอย่างไร

เราได้ยินมาตลอดคือว่า ถ้าการเมืองดีจะมีคำถามต่อท้ายได้มากมาย ถ้าการเมืองดี ผู้หญิงจะทำแท้งได้แบบปลอดภัย คำถามคือว่าแล้วการเมืองดีแบบไหนที่ทำให้ผู้หญิงทำแท้งได้อย่างปลอดภัย คำตอบที่เราได้อย่างชัดเจนคือว่าถ้าการเมืองไม่ดีหรือการเมืองเครียด ไม่มีทางที่จะทำให้ทำแท้งได้อย่างปลอดภัย เพราะว่าทำงาน 7-8 ปีที่เราณรงค์ในวันที่ 28 กันยายนอย่างต่อเนื่อง และที่เราเรียกร้องจนกระทั่งศาลรัฐธรรมนูญตีความว่า กฎหมายอาญาที่ลงโทษผู้หญิงนั้นไม่ควรเกิดขึ้น แต่คำถามคือว่า แล้วทำไมการตีความของคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือการร่างการแก้ไขของกฤษฎีกาจึงไม่สามารถตอบโจทย์เรื่องการทำแท้ง

เหตุผลหนึ่งเพราะว่ากฤษฎีกาไม่ได้ยึดโยงกับประชาชนและไม่ได้ยึดโยงกับผู้หญิง เขาสืบทอดสังคมชายเป็นใหญ่ สืบทอดโครงสร้างปิตาธิปไตยและสืบทอดอำนาจผู้ชายที่สามารถทำให้ผู้หญิงท้องและบอกว่าการท้องนั้นสามารถเป็นความผิดอาญาได้ เขาก็ไม่เคยสนใจว่าผู้หญิงที่ท้องจะต้องเผชิญชะตากรรมแบบไหนบ้าง

เรื่องที่จะเล่าไม่เคยเล่าให้ใครฟังในที่สาธารณะมาก่อน อาจจะเปิดเผยเป็นครั้งแรกว่า ในขณะที่เราทำงานเมื่อ 6,7 ปีที่แล้ว ก็มาแบบ innocent คือไม่รู้ว่าเป็นอะไร แต่รู้ว่าพี่สาวเราที่เคยทำแท้งนั้นเขารู้สึกว่า เขาเป็นบาปมาโดยตลอด เขารู้สึกว่ามีคน มีเด็กตามมาตลอด ดวามีโอกาสโอกาสทำงานกับหลาย ๆองค์กร หนึ่งในนั้นในการกิจที่เราต้องไปทำงานในช่วงนั้นคือ การให้บริการเรื่องยาช่วยในการยุติการตั้งครรภ์แบบปลอดภัย ตอนนั้นขาดตลาด ดวากับเพื่อนอีกหลายคนเดินทางไปยังประเทศหนึ่ง เราก็เอาสิ่งที่ช่วยเหลือให้ผู้หญิงได้ยุติการตั้งครรภ์นั้นข้ามประเทศมา และก็รู้สึกว่าเราเป็นหนึ่งในการสนับสนุนหรือ support ข้อความที่เราได้รับจากองค์กรที่ขอให้เราช่วยเหลือ เขาบอกว่า คุณรู้ไหมว่าสิ่งที่คุณสามารถช่วยผู้หญิงปลอดภัยได้ถึง 500 คน 1 ใน 500 คนนั้น และหลายคนใน 500 คนนั้นเขาไม่มีแม้กระทั่งเงินที่จะไปซื้อบริการเถื่อน การเข้าถึงการบริการของภาครัฐตอนนั้นยังปิดสนิท เรื่องราวเหล่านี้ก็วนอยู่ในเรื่องเล่าทั้ง 7-8 ปีที่ดาวทำงานมา

จนกระทั่งวันหนึ่งเกิดการเคลื่อนไหวของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาและเราก็ตั้งคำถามว่า ทำไมเขาถึงลุกขึ้นมา เมื่อเราก็ให้สัมภาษณ์สำนักข่าว New York Time ไป เขาก็ถามว่าทำไมผู้หญิงถึงลุกขึ้นมา ดาวตอบเพียงอย่างเดียวว่า ผู้หญิงคือคนที่ถูกกดขี่ลงละ เหตุการณ์ทางการเมืองปัจจุบันเป็นปรากฏการณ์ที่คนที่ถูกกดขี่ลุกขึ้นมา เขาไม่สยบยอม นั่นเป็นเหตุผลเดียวที่ทุกครั้งที่คุณผู้หญิงปลดแอกเดินทางไปในทุก ๆ ที่ ทุกคนสนับสนุนว่าต้องยกเลิกมาตรา 301, 305 ทุกคนแปลกใจมากกว่า ประเทศนี้มีกฎหมายที่ลงโทษผู้หญิงเพียงเพราะเขาท้องและต้องการทำแท้งด้วยหรือ? เนื้อตัวร่างกายของเขาละ ชีวิตและชะตากรรมของพวกเขาจะเป็นอย่างไร

เราใช้ความกล้าและความกลัวในการชูป้ายแต่ละป้าย เราใช้ความกล้าและความกลัวในการตะโกนออกไปว่าเสียงของเรานั้นมีความหมาย ไม่กลัวเลยนะว่ามีใครชี้หน้าบอกว่า เราเป็นพวกไม่มีศีลธรรม เพราะเราอยากจะทำปกป้องคือผู้หญิงที่ต้องตกอยู่ภายใต้ความไม่ยุติธรรม ไม่ต้องตั้งคำถามเลยกับคนรุ่นใหม่ที่ลุกขึ้นมากบอกว่า ความสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงได้ทำแท้งเพราะเขามีทางเลือกมีความหมายอย่างไร แม้ว่าพวกเขาอาจจะเคยหรือไม่เคยที่ผ่านการบริการการยุติการตั้งครรภ์ แต่สิ่งที่เขายึดมั่นไปด้วยกันนั้นคือ ความรู้สึกของการเป็นผู้หญิง ในนามของ Sister Hood หรือความรู้สึกความเป็นพี่เป็นน้อง ความรู้สึกเจ็บปวดเหมือนกัน ที่ถูกกระทำเหมือนกัน คือเหตุผลว่าทำไมการเคลื่อนไหวครั้งนี้คุณไม่สามารถปฏิเสธเสียงของผู้หญิงได้

ทุกเวทีที่เราขึ้น เราก็จะบอกว่า ถ้าหากว่าไม่ให้เสียงผู้หญิง เราก็จะไม่เข้าร่วมแต่เปล่าเลยทุกพื้นที่ที่เปิดรับและต้องการเสียงของผู้หญิง ทุกท่านทราบนะค่ะว่าเราทำงานกันอย่างไร เรามีป้ายประมาณ 30-40 ป้าย ป้ายนั้นถูกส่งผ่าน Kerry ไปให้น้องนักศึกษาผู้หญิงปลดแอก มี 4-5 คนนั่งอยู่ด้านหลัง ขอเสียงปรบมือให้กับด้านหลังด้วยค่ะ มาจากขอนแก่น เราไม่เคยเจอกันมาก่อน และเจอกันในมือบ เขาก็มาร่วมในการถือป้ายกับเรา เขาจ่ายเงินค่า Grab ในการเก็บป้ายไปที่หอพักเขา และก็ช่วยเงินค่า Kerry เพื่อส่งป้ายจากขอนแก่นไปที่ปัตตานี ทำซ้ำไปซ้ำมา จนกระทั่งเราสามารถส่งเสียงผู้หญิงปลดแอก ส่งเสียงประเด็นทำแท้งได้ในสาธารณะ เหมือนกันกับประเด็นหลักที่ดาวทำอีกประเด็นหนึ่งคือประเด็นเรื่องสมรสเท่าเทียม ดาวได้มองเห็นว่า NGO เพื่อนร่วมขบวนการประชาธิปไตยทุกคนอยู่เสมอ และดาวบอกว่า คุณเข้าใจไหมประเด็นสมรสเท่าเทียมมันไม่ได้อยู่ในมือของ NGO กลุ่มนี้อีกแล้ว สมรสเท่าเทียมมันกลายเป็นอยู่ในประเด็นของสังคมแล้ว เพราะทุกมือบและทุกสถานที่เขาตะโกนว่า “สมรสเท่าเทียม” เหมือนกันกับวันนี้ที่ประเด็นการยกเลิกกฎหมายอาญาที่เอาผิดผู้หญิงที่ทำแท้ง ก็กลายเป็นประเด็นของมวลชนเรียบร้อยแล้ว

กฤษฎีกาจะห้ามขนาดไหน ไม่ว่าพรรคการเมือง สังคมจะไม่เห็นด้วยขนาดไหน พวกคุณไม่มีสิทธิ์ที่จะส่งเสียงหรือเรียกร้องหรือหักห้ามการเคลื่อนไหวนี้อีกแล้ว เพราะบนเวทีทุกเวทีเราจะพูดถึงการปลดแอกผู้หญิงเพื่อให้เขาสามารถยุติตั้งครรภ์ได้อย่างปลอดภัย เราจะพูดถึงการปลดแอกผู้หญิงที่เคยบอกว่าผู้หญิงเป็นบาปเป็นแม่ที่ไม่รักลูก หรือการยึดเย็ดทุกสิ่งทุกอย่างให้เราเพื่อบอกว่าสังคมนี้กำลังจะเปลี่ยนไป เราเคยอยู่ในเวทีกับน้อง ๆ หลายคน ในกิจกรรมครั้งนั้น ในกิจกรรมน้องนักเรียนแล้ว นักเรียนเลวที่มาสาย เขามีภารกิจโรงเรียนและมีภารกิจในการซ่อมกิจกรรม

มันเป็นสิ่งมหัศจรรย์ภายใน 1 อาทิตย์มีพวกเราอยู่ในนั้นประมาณ 1 % อีก 200 คนเป็นเป็นบุคลากรที่มาจาก twitter เราตามเขาไม่ทัน เขาคูยกันในกลุ่ม เราไม่รู้เรื่องเลย แล้วเราก็ต้องกลับมาคุยกันอีกครั้งว่า สรุปเรื่องคืออะไร ฟรังก์นี่จะมีเวทีผู้หญิงปลดแอกจากเงินบริจาคของน้อง ๆ ฟรังก์นี่จะมีป้ายผ้าโดยองค์กรดาวไม่ต้องจ่ายสักรบาท เพราะน้อง ๆ คิวเงินมาเรียบร้อย ฟรังก์นี่จะมีเครื่องปั่นไฟ จะมีเครื่องเสียงโดยที่ไม่จำเป็นต้องขอทุน ที่รัฐบาลไม่เคยให้ทุนกับการกระบวนกรเคลื่อนไหว แต่ว่าเสียงของประชาชนจะลุกฮือขึ้นมา ขอบอกค่ะว่า “จงภาคภูมิใจในตัวเอง และภาคภูมิใจในความเป็นเราในร่างกายของเรา ไม่มีร่างกายไหนที่เหนือกว่าและไม่มีร่างกายไหนที่บริสุทธิ์กว่า ไม่มีร่างกายไหนสมควรที่จะมีชีวิตมากกว่า เราต่างเท่าเทียมในระนาบของชีวิต ไม่มี Hero ใครที่จะปลดปล่อยใครได้ เราทุกคนต้องเรียนรู้ ถอดอคติและความคิด สร้างความเข้าใจใหม่ เราทุกคนต้องปลดแอกไปในทุกมิติ เพื่อนพี่น้องผู้หญิงและ LGBTทั้งหลายไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับ เราจงตระหนักไว้ว่าร่างกายของเรา ไม่เคยเป็นปัญหา” ขอบคุนค่ะ

จิตติมา ภาณุเดชะ:

หัวใจที่ได้ฟังดาวพูด มันรับรู้ถึงการที่เราได้ปลดแอกแล้ว เราสามารถพูดในสิ่งซึ่งสังคมบอกว่า เราพูดไม่ได้แค่เราพูดก็คือการปลดแอกในตัวของมันเอง การพูดครั้งนี้ถูกส่งต่อกับคนที่อยากพูดเหมือนกัน ใครอยากเอาป้ายไปชูก็ต้องจ่ายเงินเพื่อส่งต่อให้เพื่อน ถ้าส่งต่อคือพลังของการปลดปล่อยวัฒนธรรมเงิบ คือการเปลี่ยนแปลงสังคมโดยตัวมันเอง ถึงเวลาที่ผู้หญิงทุกคนจะต้องพูดถึงสิ่งที่ตัวเองต้องการและปัญหาที่เจอ

ว่าด้วยมายาคติต่อผู้หญิง โดย นางสาวโชติรส นาคสุทธิ – เจ้าของเพจสตรีผู้หลงใหลในบทกวี

สวัสดีค่ะ ลูกแก้ว เป็นนักเขียนและนักการศึกษา เป็นผู้สื่อข่าว ตอนนี้อยู่ออนไลน์บ้าง มีหนังสือที่เป็นเล่มวันนี้ลูกแก้วเป็นตัวแทนเสียงของผู้หญิงที่ต้องการปลดแอกปลดแอก สิ่งหนึ่งที่คนทำงานสื่อ หรือเราทุกคนที่เสพสื่อ รู้ว่า มันสำคัญไม่แพ้กันก็คือ การปลดแอกจากมายาคติ เวลาพูดคำว่า “มายาคติ” อาจจะดูอะไรระว่ ถ้าจะพูดให้ง่ายมายาคติ คือชุดข้อมูลชุดหนึ่ง ที่สังคมนี้พากันสร้างขึ้นมาก พากันส่งต่อ พากันขัดเกลาแล้วบอกว่าคือความจริงและทุกคนต้องเชื่อ ทั้งที่จริง ในสังคมมีเสียงอื่น ๆ มากมาย แค่นะเวทีนี้มีเสียง 5 เสียง เสียงข้างล่างเป็นร้อยละเสียง เพราะฉะนั้นมายาคติ มันไม่ใช่ความจริงเดียวที่มีอยู่ นั่นคือทำไมเราถึงต้องปลดแอกตัวเองออกมาจากความเชื่อที่อาจจะไม่ได้เป็นแบบนั้นเสมอไป มันจะล้าสมัยไปแล้ว หรือไม่ก็ไม่จริงอีกต่อไปแล้ว

อยากเรียกมายาคติว่า มันคือกับดักหนึ่งที่สำคัญมาก เราจะรู้สึกว่ในหนังสือพิมพ์ทำไมชอบมีคำว่า “แม่ใจยักษ์” “ใจบาป” “ผู้หญิงใจมาร” หรือทำไมรายการคนอวดผี วิญญาณทั้งหลายถึงบอกว่ามีผีเด็กตามผู้หญิง ทั้งที่ทำไมไม่พาผู้ชายเขาสงสัยไหม? เรามีอะไรกัน เอากัน ผู้หญิงกับผู้ชายจึงเกิดปัญหาตั้งครรภ์ท้องไม่พร้อมขึ้นมา ทำไมผีตามแต่ผู้หญิง? แล้วทำไมพาตัวหนังสือพิมพ์มีแต่ผู้หญิงที่ใจบาป ใจยักษ์ใจมาร? นี่คืมายาคติ เป็นดักสำคัญที่เราทุกคนในสังคมนี้ช่วยกันปลดแอกจากชุดข้อมูลได้ เพราะเมื่อใดก็ตามที่มันคือความเป็นบาป คือความผิด คือความเลว

ทรมาน เมื่อนั้นผู้หญิงที่ประสบปัญหาต้องตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์หรือไม่รู้สึก ว่า เรื่องนี้เป็นความลับบอกใครไม่ได้ เดียว คุณครูรู้ เดียวพ่อแม่ว่า เพื่อนเราว่าลืม สิ่งนี้ถ้าเรายังผลิตซ้ำต่อ ๆ ไป เราจะพูดถึงเรื่องการยุติการตั้งครรภ์ได้น้อยลง เราจะเข้าถึงข้อมูลความรู้ เข้าถึงการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัยได้น้อยลง มีผู้หญิงเจ็บ ที่เสียชีวิต ไม่ปลอดภัย ได้รับอันตรายจากการยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ปลอดภัย เพราะฉะนั้นเราควรเลิกได้แล้ว

การแสวงหาผู้หญิงไม่ใช่รักษามาตรฐานศีลธรรมหรือบาปบุญของใคร เราทุกคน มีบาปเป็นของตัวเองกันทั้งนั้น ถ้าวันนั้นลูกแก้วไปกินเหล้า โกหกใครสักคนก็เป็นบาปของใครคนนั้น การทำแท้งผู้หญิงถูกตีตราว่าไม่ถูกต้อง นี่เป็นบาปจริง ๆ เราต้องถามว่า ผู้หญิงคนนี้มีสิทธิ์ตัดสินใจว่า สิ่งนั้นจะบาปหรือไม่บาปกับตัวเธอเอง ผู้หญิงควรมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจว่าเธอจะอย่างไรกับบาปหรือไม่บาปนี้ของตัวเอง สังคมไม่มีหน้าที่ตัดสินอะไร รัฐไม่มีหน้าที่อะไรเธอต้องถามตัวเองให้ได้ว่าบาปบุญของตัวเองคืออะไร เรา กำลังตัดสินใจด้วยชุดความจริงแบบไหนอยู่

ในฐานะทั้งคนทำงานสื่อออนไลน์ ทั้งคนเขียน เวลาเราทำข่าวหรือเราพูดถึงการยุติการตั้งครรภ์ comment นี่มาเลย อันดับ 1 “หมามันยังรักลูกมันเลย” ทำไมมันเป็นผู้หญิงไม่รักลูกของมัน ฟังนะคะ “ผู้หญิงไม่ใช่สัตว์ค่ะ” เราไม่ใช่หมา ถ้าวันนั้นลูกแก้วท้องแล้วคลอดลูกออกมาเลี้ยงข้างถนนให้มันเป็นขี้เรื้อน กินอะไรก็ได้ แต่ผู้หญิงไม่ใช่สุนัข เราคือมนุษย์ เรามีสมอง มีสังคม มีวัฒนธรรม ลูกเราต้องมีการศึกษา ลูกเราเติบโตมาแล้วได้กินอาหารที่ดี อยู่ในโรงเรียนที่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นไม่ต้องแปลกใจค่ะ ไอ้คำที่ว่า ทำไมหมามันยังรักลูกมัน และผู้หญิงไม่รักลูกตัวเอง มันไม่ใช่ใหม่ และไม่ยุติธรรมเลย

การที่สังคมจะคิดว่า เวลาผู้หญิงคนนึงตัดสินใจจะทำแท้ง ตัดสินใจจะยุติการตั้งครรภ์ คิดต่อว่าเขาเร็ว ก็จะไม่ตัดสินเขาว่าตัดสินใจทำเรื่องที่ไม่ดี แต่โลกใบนี้มีเงื่อนไขทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองอยู่มาก ทุกคนมีส่วนร่วมทั้งนั้น ในการที่จะเป็นเงื่อนไขผู้หญิงคนนึงว่าพร้อมหรือไม่พร้อม เป็นหมามันไม่มีหมารุ่นพี่มาตัดสินว่า หมามันที่ดีหรือเปล่า? แต่คุณเป็นผู้หญิง คนในสังคมนี้มีวรรณกรรมแม่ที่ดีในการเลี้ยงลูกมาแบบไหน เพราะฉะนั้นลูกแล้วที่เราจะต้องคิดมากที่สุดเลยว่า เราจะเลี้ยงลูกของเราอย่างไร เราควรจะคิดมากที่สุดเลยว่า พร้อมหรือไม่พร้อม ถ้าวันนั้นพร้อม มีรัฐสวัสดิการคุ้มครอง เช่น ให้ลูกๆที่อยู่ชายแดนแล้วโรงเรียนคุณภาพพระดัดเตรียมอุดม ลูกได้เรียนมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ แม้จะอยู่ในจังหวัดทางภาคเหนือห่างไกล มันใจได้ว่าลูกสาวขึ้นรถเมล์จะไม่โดนล่วงละเมิด ไม่โดนข่มขืน ลูกสาวจะได้อ่านหนังสือ เข้าถึงศิลปะที่ดี เข้าถึงสถานะสิ่งดี ๆ

ความไม่พร้อมกับผู้หญิงที่จะตัดสินใจทำอะไร จึงไม่ใช่แค่เรื่องบาปบุญ มันมีเงื่อนไขสารพัดที่เราเป็นใคร? ถึงจะไปตัดสินเขาด้วยเงินใจตัวเอง บาปบุญตัวเอง ศีลธรรมตัวเองเพราะฉะนั้นวันนี้ก็เป็นแค่เสียงเดียว ผู้หญิงอีกไม่รู้กี่ล้านคนในประเทศ ในโลกใบนี้ เราจะปลดแอกออกจากกับดัก ความเชื่อ มายาคติ เราทำได้เพราะมันจะเป็นเรื่องที่สังคมนี้ผลิตร่วมกัน สร้างร่วมกัน ส่งต่อร่วมกัน เรามีทีมนักกฎหมาย นักเคลื่อนไหวที่ทำงานอย่างขะมักเขม้นและแน่นหนา แต่ในฐานะผู้ชายหลากหลายทางเพศและประชาชน เราทุกคนร่วมกันฟังเสียงของผู้หญิง ส่งต่อเสียงของผู้หญิงเพื่อปลดแอกไปพร้อมกัน เพราะการยุติการตั้งครรภ์คือทางเลือกของผู้หญิง ความรับผิดชอบของผู้หญิงที่เธอคิดได้ เงื่อนไขของเธอ รับผิดชอบต่อชีวิตและสังคมของเธอ เธอไม่ได้ทำเพื่อรับใช้มาตรฐานศีลธรรมของใคร จากวันนี้เป็นต้นไปจะดีมาก ๆ ถ้าเราฟังเสียงของผู้หญิงมากขึ้น และให้ช่วยกันส่งต่อเสียงเพื่อปลดแอกมายาคติที่ครอบงำทุกคน ขอขอบคุณค่ะ

จิตติมา ภาณุเดชะ:

อย่างหนึ่งคือ หมาไม่โพสต์ Facebook มายาคติมันเป็นกับดัก เป็นนายพรานชั้นเยี่ยมและแยบยลมาก เราไม่รู้เลยบางครั้งก็ตกไปครึ่งตัวอยู่ในกับดัก ดังนั้นเสียงของผู้หญิงที่ผ่านกระบวนการตั้งคำถาม กระบวนการคิด ผ่านสถานการณ์ชีวิตจะเป็นสิ่งที่ทำให้เรารู้ว่า เราอยู่ในกับดักอะไรหรือไม่? ก็เป็นเรื่องธรรมดาว่าการรู้เนื้อรู้ตัวได้ เห็นว่าอยู่ในกับดักไหน ก็เป็นหนทางที่เราจะต้องเดินหน้าต่อในการใช้ชีวิต

คุณนิสาร์ตน์ จงวิศาล จากกลุ่มทำทาง เธอจะหาทุนสนับสนุนผู้ประสบปัญหาและมีโอกาสเจอผู้หญิงที่ต้องการทำแท้งเยอะมาก เราลองมาฟังเสียงของประสบการณ์ว่าด้วยเรื่องของการทำแท้ง เชิญค่ะ

ว่าด้วยประสบการณ์ทำแท้ง โดย นางสาวนิสาร์ตน์ จงวิศาล – กลุ่มทำทาง

สวัสดีค่ะ ประสบการณ์มันก็มีหลายส่วนที่จะหยิบมาพูดได้ ตัวเองเคยพูดประสบการณ์มาเยอะแล้ว ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์เราเป็นผู้หญิงที่เคยทำแท้ง เราเป็นคนทำงานให้คำปรึกษาด้วย ประสบการณ์ว่าทำแท้งเป็นอย่างไร ทำไมทำแท้ง ทำแท้งแล้วอย่างไรต่อ ทุกคนน่าจะไปหาฟังที่ไหนก็ได้

เพราะตุ๊กตาเป็นผู้หญิงที่เคยทำแท้งเขาจึงเสนอให้มาพูด เราเดินออกไปริมถนน ไปสยามเรสแกนด์ทุกคน เห็นเธอใช่ไหม? ทำแท้งเธอก็เคย มันใจว่าถ้ามีจิตสัมผัสเราจะเจอว่ามันจะมี ในเมื่อมีผู้หญิงมากมายที่เคยทำแท้งแล้วทำไมเราต้องออกมาพูด ก็เพราะทุกครั้งที่เราพูดประสบการณ์ของเราสิ่งที่ได้รับกลับมา มันไม่ใช่ดอกไม้

เมื่อ 2-3 ปีก่อนที่เปิดหน้าตัวเองครั้งแรกว่าเคยทำแท้งในเพจคุยกับผู้หญิงที่ทำแท้ง เป็นรูปเราเซลฟี่ เลือกรูปที่คิดว่าตัวเองสวยที่สุด ต้องสวยสิ ฉันจะโพสต์รูปฉันแล้วก็ใส่ caption ว่า ฉันเคยทำแท้ง แล้วฉันก็มีความสุขดี โอ้โฮ! มัน 20,000 comment ในคืนนั้น เหตุการณ์วันนั้นมันทำเอาจนถึงวันนี้ เราไม่หายนะ เรานึกถึงทุกครั้ง โกรธทุกครั้งว่า มันเกิดอะไรขึ้น วันนั้นวันที่ถูกเสียประจานออกมาว่าเธอทำแท้ง! มันสนุกใช่ไหม มีหน้ามาบอกว่าเธอเคยทำแท้ง? มันมีความสุขนักหรือ? ทำแท้งแล้วมันหัวเราะได้ไงวะ? ไม่เข้าใจ เขาก็ตีความความคิดของเราว่า ฉันไม่อยากจะบอกว่าฉันเคยทำแท้ง ทุกวันนี้ชีวิตก็ไม่ได้ตกต่ำแบบที่คุณจิตสัมผัส บอกไม่ได้ตกต่ำแบบที่คุณญาติพี่น้องบอก ชีวิตเราโอเคติดตามอึดภาพ แยกตามโอกาส เหมือนกันทุกคน มันคือสารของเรา แต่สารที่คนอื่นเขาจับไป ไม่ใช่ มันสนุกใช่ไหม รู้จักไหม? การคุมกำเนิด? รู้จักยาคุมฉุกเฉินไหม? ตลกคือถามรู้ size ถุงยางไหม คือ..คนที่รู้ต้องขนาดถุงยางอนามัย ไม่น่าจะใช่ดิฉันนะ มาถามดิฉันทำไม? ไม่เข้าใจก็เลยแบบเกิดคำถามขึ้นมาว่า ไอ้คำคำเรามาจากไหน มันมาจากสิ่งที่ทำให้ดาวและลูกแก้วเล่าให้ฟังเมื่อก็ เขาสังคมนิยมอบหมายให้เราต้องเป็นอะไรสักอย่างเสมอ เมื่อเป็นลูกสาว เป็นแม่ เป็นเมีย เป็นย่า เป็นยาย ฯลฯ แต่ไม่อนุญาตให้เราเป็นตัวของตัวเอง ไม่อนุญาตให้เราไม่มีสิทธิ์เลือกอะไรของตัวเองเลย

การทำแท้งคือการปฏิเสธความเป็นแม่ที่ชัดเจนและออกมาเป็นรูปธรรมว่า เธอท้อง เธอกำลังจะเป็นแม่ ไม่ใช่ไม่เป็น ถ้าอย่างนั้นตายเสีย คือสิ่งที่ต้องเจอ สิ่งที่คุณผู้หญิงรู้ด้วยว่าจะเจอ ถ้าพูดว่าตัวเองเคยทำแท้ง ไม่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้ไม่รู้ว่าจะสรุปอย่างไรเหมือนกัน ประสบการณ์ทำแท้งเป็นประสบการณ์ที่ทุกคนพยายามจะเก็บเงียบไว้ ไม่ให้ใครรู้ ไม่ให้ใครเห็น ไม่เล่าให้ใครฟังจนกระทั่งวันตาย มันเป็นเพราะอะไร? เราเป็นผู้หญิง เราไม่มีสิทธิ์ที่จะภาคภูมิใจในการตัดสินใจของตัวเอง หรือเราไม่มีสิทธิ์ที่จะรู้สึกว่าคุณเลือกเอง ศักดิ์ศรีและเกียรติของคุณไม่ต้องกลัวใครจะว่าไหม? ถ้าวันนั้นมีจริงคงไปจี้ใครก็ได้มาเล่าให้ฟังว่าทำแท้งแล้วเป็นอย่างไร คือสิ่งที่ฝันเราอยากจะปลดทุกข้อออกไป ให้ผู้หญิงได้ภูมิใจกับประสบการณ์ของตัวเอง ภาคภูมิใจกับทางเลือกของตัวเองได้สักวันหนึ่ง

จิตติมา ภาณุเดชะ:

คิดว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่เป็นธรรม ถ้าเราสามารถแก้ปัญหาชีวิต จัดการปัญหาชีวิตของเราได้ แต่เราไม่สามารถที่จะเงยหน้ามองการจัดการชีวิตของเราว่า เราเราภาคภูมิใจมาก ๆ เลยที่เราก้าวข้ามความยากลำบากนั้นมาได้ แต่กลับเป็นสิ่งที่เรารู้สึกว่า ต้องเป็นความลับที่ต้องเก็บงำไว้ กลายเป็นความทุกข์ที่เราต้องลากจูงมันไป ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในชีวิต ทำไมสิ่งที่น่าภาคภูมิใจของคนที่สามารถพึ่งตนเอง แก้ปัญหาตัวเองได้ กลับกลายเป็นความทุกข์ซึมเศร้า คือความไม่เป็นธรรมรูปแบบในสังคม

เจริญคุณสุไลพร ชลวิไล จากกลุ่มทำทาง เป็น NGO นักขับเคลื่อนสังคมและนักกิจกรรมสังคมในประเด็นเรื่องเพศ HIV เอดส์และการทำแท้งที่ปลอดภัย เน้นให้เสียงและสิทธิกับผู้หญิง ดิฉันมีโอกาสประชุมกับคุณหนุ่มในหลายเวที ดิฉันเคารพและชื่นชมความกล้าหาญและยืนหยัดที่จะเป็นเสียงให้กับเสียงที่ไม่เคยถูกได้ยินและถูกมองเห็น

กฎหมายที่มีอยู่ไม่เป็นธรรมอย่างไร? ทำไมต้องยกเลิก มาตรา 301

กฎหมายที่มีอยู่ไม่เป็นธรรมอย่างไร? โดย นางสาวสุไลพร ชลวิไล – กลุ่มทำทาง

เมื่อเช้าหลายท่านพูดเรื่องกฎหมายกันมากกว่า กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องทำแท้ง อยู่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 301 ถึง 305 ทราบหรือไม่ว่ากฎหมายนี้มีตั้งแต่เมื่อไหร่? มีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 ใช้มาจนถึง 2563 ก็ 63 ปีนี้ ถือว่ายังไม่เก่าแก่มาก กฎหมายก่อนหน้านี้คือ กฎหมาย รศ. 127 (คือปี พ.ศ. 2451) สรุปคือว่า กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมาจากกฎหมาย ตั้งแต่ ปี 2451 ซึ่งนับปีนี้ก็ 112 ปีที่เราใช้กฎหมายนี้มา

รู้ไหมว่ากฎหมายอาญาของประเทศไทย เริ่มมีครั้งแรก คือ รัชกาลที่ 5 เดิมใช้กฎหมายตราสามดวงมาจนถึงตอน รัชกาลที่ 5 ที่มาคือ ประเทศไทยมีปัญหาเรื่องสิทธิสภาพนอกอาณาเขต จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย ได้มีการรวบรวมกฎหมายจากหลายประเทศมาเป็นโครงและเชิญนักกฎหมายจากต่างประเทศเป็นที่ปรึกษาในการทำกฎหมายประมวลกฎหมายอาญาขึ้นมาถือว่าทันสมัยมาก เพราะว่า ในตอนนั้นมีไม่กี่ประเทศในเอเชียที่คิดว่ามีกฎหมายจะทัดเทียมกับตะวันตก ใน พ.ศ. 2451 ยังไม่มีโทรทัศน์ ระบบโทรทัศน์มีประมาณ พ.ศ. 2458 ก่อนหน้านั้นกฎหมายไทยไม่เคยมีบทลงโทษผู้หญิงที่ทำแท้ง แต่จะมีพูดถึงว่า ใครที่เป็นคนทำให้ผู้หญิงแท้งมีความผิด กฎหมายตราสามดวงมีอยู่ในลักษณะเบ็ดเตล็ด ไม่ได้ลงโทษผู้หญิง แต่การลงโทษผู้หญิงเกิดขึ้นเมื่อประเทศไทยเอากฎหมายจากที่อื่นมาทำให้เป็นกฎหมายไทยเพื่อที่จะให้กฎหมายทันสมัย

ช่วง พ.ศ. 2451 ต้องคิดว่าในต่างประเทศ ทางตะวันตกเรื่องการทำแท้งยังเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับ คำที่ใช้ก็จะใช้คำว่า “รีดลูก” ไม่ได้ใช้คำว่าแท้ง ไม่ได้ทำให้แท้งลูก แต่ว่ามาตราจะคล้าย ๆ กัน หมายถึงว่า Concept ของแต่ละมาตราแทบจะแบบคล้ายกันมาก เพียงแต่ว่า เปลี่ยนจากคำว่า “รีดลูก” เป็นทำให้ “แท้งลูก” กฎหมายอาญา ร.ศ. 127 หรือ พ.ศ. 2451 “หญิงใดรีดลูกให้แท้งก็ดี มัณยอมให้คนอื่นรีดลูกให้แท้งก็ดี ท่านว่ามีความผิด ต้องระวางโทษเป็น 3 สถานะ คือ สถานะหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่า 3 ปี สถานะหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่า 100 บาท สถานะหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน”

อยากจะให้เห็นว่ากฎหมายที่ใช้มาตั้งแต่สมัย 112 ปีที่แล้ว การพูดเรื่องการแก้ไขกฎหมายไม่ใช่เราเป็นคนกลุ่มแรกที่พูดเรื่องนี้ ในอดีตที่ผ่านมา มีนักกฎหมายหลายท่านเคยพูดถึงข้ออ่อนของกฎหมายมากมายและเสนอให้

ปรับแก้ เคยมีความพยายามที่จะแก้ไขมาแล้วหลายครั้ง แต่ว่าไม่เคยสำเร็จ ในแต่ละครั้งที่ต้องการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องทำแท้ง เขาเคยคิดจะแก้มาตรา 301 และแค่ 305 พูดถึงการทำแท้งในเงื่อนไขใดบ้าง โดยแพทย์จะไม่มี ความผิด การแก้ไขครั้งที่น่าสนใจมาก ๆ คือว่า เกี่ยวข้องกับเรื่อง HIV เขาอยากจะให้แก้เพราะคิดว่าถ้าเกิดคนที่ติดเชื้อ HIV และมีลูก ลูกก็ต้องมี HIV ไม่ต้องการให้ประเทศมีจำนวนผู้ติดเชื้อ HIV มาก ฉะนั้นอย่าแก้ 305 คือ คนที่เสนอแก้ ก็เป็นคนหมอและเป็นนักการเมือง เป็น ส.ส.ในเวลานั้น เสนอให้แก้เพิ่มเงื่อนไขในมาตรา 305 ให้ทำได้ในกรณีที่ถ้า เป็นโรคร้ายแรง หมายถึงว่า ทารกในครรภ์เป็นโรคร้ายแรง ไอเดียที่เขาเสนอแก้ ถ้ามองในมุมของทำงานเรื่อง HIV มัน ก็ไม่ใช่ไอเดียที่ถูกต้อง เพราะไม่เคารพสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะเรื่อง HIV โอกาสที่เด็กที่คลอดสมัยที่ยังไม่มียา มี โอกาสติดเชื้อ 30% อีก 70 %ไม่ติดเชื้อ ให้เพิ่มเงื่อนไขการทำแท้ง ซึ่งที่มานั้นไม่ใช่ อย่างไรก็ตาม การพยายามที่จะแก้ กฎหมายไม่เคยสำเร็จ อ้างอิงจากอาจารย์ชลิดาภรณ์เขียนไว้ใน “เสียงกันเรื่องแท้ง” ที่พูดถึงประวัติศาสตร์ของการ เสียงกันแล้วในทางกฎหมาย ทางนโยบาย มีการทำโพลด้วย เวลาที่มีกฎหมายเข้าไปในสภา การเสียงกันในเรื่องนี้ มี การทำโพล ผลบอกว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมาย หมายถึงว่า เพิ่มเงื่อนไขให้ทำแท้งได้มากขึ้น แต่สุดท้ายก็แก้ไม่ได้เพราะติดเรื่องศีลธรรม คนฝ่ายที่ชูเรื่องศีลธรรม คัดค้านหัวชนฝา มีความพยายามที่จะแก้ไขเรื่อง นี้ประมาณ 2-3 รอบ ก็ไม่ผ่านสักกรอบโดยมีคนเดิม กลุ่มเดิมที่ออกมาคัดค้าน

คำว่า “สิทธิในการเข้าถึงการทำแท้งปลอดภัยเป็นสิทธิมนุษยชน” แต่ว่าเรายังไม่เคยพูดว่าเป็นสิทธิมนุษยชน อย่างไรบ้าง มันมีเรื่องสิทธิในชีวิต เสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย สิทธิในสุขภาพและสิทธิในการรับบริการ สาธารณสุข สิทธิที่มีความเป็นส่วนตัวและตัดสินใจว่าจะมีบุตรกี่คน แต่ละคนมีอายุห่างกันเท่าไร สิทธิที่จะไม่ถูกเลือก ปฏิบัติและมีถูกทรมานถูกพูดถึงอย่างชัดเจนในปฏิญญาสากลและสนธิสัญญาต่าง ๆ กติการะหว่างประเทศ คำถาม คือว่า คนที่แก้ไขกฎหมายไม่ได้อ่านเลยหรือคะ? ว่ามีการรับรองสิทธิ ไม่ใช่แค่เพราะว่า เราเป็น NGO แล้วบอกว่าเป็น สิทธิประชาชนนะแต่เราสามารถที่จะชี้ให้เห็น ว่ามีอะไรบ้าง

คณะกรรมการชิตอวโนตัวของอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง เดิมไม่ได้มีละเอียดยกเว้นว่า สิ่งทีละเอียดยกเว้นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องทำแท้งนั้นเพิ่มเข้ามา เมื่อเป็นเรื่องการวินิจฉัยหรือว่าเป็นการให้ความเห็นของ คณะกรรมการต่อปัญหาสิทธิมนุษยชนทีแต่ละประเทศมีปัญหาที่ส่งเข้าไป มีเขียนไว้ปลายปี 60 ก็เขียนชัดเจนในเรื่อง เกี่ยวกับเรื่องการทำแท้งว่าเป็นการละเมิดสิทธิ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการทำแท้งที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเด็ก มันมีเด็กที่ท้อง ไม่ใช่มีเฉพาะแต่ตัวอ่อนที่ อยู่ในท้อง อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อวินิจฉัยที่ 20 บอกว่า “คณะกรรมการขอเร่งรัดให้รัฐยกเลิกการลงโทษทาง อาญาต่อการทำแท้ง เพื่อรับประกันว่าเด็กผู้หญิงจะสามารถเข้าถึงบริการทำแท้งที่ปลอดภัย รวมทั้งบริการหลังการทำ แท้ง โดยทบทวนกระบวนการทางกฎหมายจากมุมมองที่จะให้ประโยชน์กับวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์มากที่สุด และรับประกัน ว่าจะเสี่ยงของพวกเขาก็จะถูกได้ยิน และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการทำแท้งของพวกเขาจะได้รับการเคารพเสมอ” เพราะฉะนั้นเด็กก็จะมีสิทธิที่จะต้องเข้าถึงบริการ การตัดสินใจ โดยที่คนอื่นต้องเคารพสิทธิของเขา

เรื่องกติการะหว่างประเทศ ในแต่ละประเทศที่อนุญาตให้มีการทำแท้งได้อย่างถูกกฎหมาย ยกตัวอย่างบาง ประเทศจะเห็นว่าในทวีปเอเชีย เขมรทำแท้งตั้งแต่ปี 1997 , Vietnam ปี 1989 ตอนนี้ปี 2020 ราว 41 ปีแล้ว ไกลเคียงกับสิงคโปร์ เปลี่ยนกฎหมายมา 51 ปีแล้ว แต่ กฎหมายที่เราลอกเขามาในตอนปี ร.ศ. 127 ในประเทศต่าง ๆ

ที่ในยุโรปเขาก็เปลี่ยนเป็นกฎหมายที่อนุญาตให้ทำแท้งได้ถูกกฎหมายในปีต่าง ๆ ประเทศแรกในโลกที่มีการทำแท้งถูกกฎหมาย ในปี 1935 ตอนนั้นประเทศไทยรู้สึกว่ามันแบบ การแก้ไขกฎหมายเราไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมเลยแม้แต่นิดเดียว มันเป็นเพราะอะไร? ในเมื่อกฎหมายมันส่งผลกระทบต่อชีวิตผู้หญิงมากมาย แต่คนที่แก้ไขกฎหมายเป็นภาครัฐเป็นส่วนใหญ่มากกว่า 90% ในคณะที่แก้ไขกฎหมายส่วนใหญ่เป็นคนที่ท้องไม่ได้ ไม่เคยท้อง เวลาที่เขาแก้ไขกฎหมายเวลาประชาชนจะเข้าไปขอฟัง ขอเข้าร่วมรู้สึกว่ามันยากมาก ไม่รู้ว่าทำไมมันยากขนาดนั้น เขาก็ไม่เคยฟังเราเลย รายงานอะไรต่าง ๆ เขาก็ไม่ฟังสักนิดเดียว

อยากให้ดูการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายในต่างประเทศ เขาทำให้ดูว่าการอนุญาตให้ทำแท้ง อนุญาตในเงื่อนไขใดได้บ้าง ประเทศอนุญาตในเรื่องที่ส่งผลถึงชีวิตของผู้หญิงคือสีแดง อันที่สองเป็นเรื่องสุขภาพ อันที่สามคือเรื่องสังคม เศรษฐกิจ เป็นสีเขียว ไม่มีข้อจำกัด อนุญาตให้โดยไม่มีข้อจำกัด เขาทำแผนที่ให้เห็นข้างล่างเป็นปี

เนื่องจากการประชุมประชากรเพื่อการพัฒนาพูดเรื่องสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ในปี 1994 จนถึง 2511 และ 2019 ประเทศที่มีการแก้ไขกฎหมายจากเงื่อนไขอันนี้คือสีแดง คืออนุญาตเฉพาะ safe ชีวิตของผู้หญิงเท่านั้นนะคะ สีแดงไปจนถึงว่า on Request ของผู้หญิง หมายถึงว่า ทำได้โดยไม่มีเงื่อนไข จาก 1994 มันถึง 2019 เขามีการเปลี่ยนไปมากแล้ว มันเหลือน้อยลง มันเพิ่มมากขึ้น แต่ประเทศไทย 112 ปีอยู่ที่เดิม

จิตติมา ภาณุเดชะ:

ข้อมูลเยอะ เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์มาก ๆ เป็นข้อมูลที่จะช่วยทำให้เราเห็นภาพบางอย่างในเรื่องของความไม่เป็นธรรมได้อย่างชัดเจน มองเห็น 2 ส่วนค่ะว่า เนื้อหามันไม่มีความเป็นธรรมและความไม่เป็นธรรมมันไม่ใช่การอยากได้ตามอำเภอใจของผู้หญิง มันมีเรื่องของกฎกติการะดับนานาชาติที่ยึดถือการคุ้มครองชีวิตและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นถ้าจะคุยกันเรื่องนี้ให้เป็นธรรม ต้องคุยกันบนฐานคิดและดูเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เป็นกติกาสากล ประเด็นที่สอง) ความไม่เป็นธรรมเชิงกระบวนการ คนที่เข้าไปเกี่ยวข้อง เข้าไปมีอำนาจตัดสินใจนั้นการมีส่วนร่วมของผู้หญิงน้อยมาก การบอกว่ามันไม่เป็นธรรมอย่างไร? เป็นกฎแยกดอกแรกที่ต้องพูดบ่อย ๆ ว่าเสียเรื่องนี้เสียงของผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ปัญหา ทุกข์สุขในชีวิตของเราเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ดังนั้นเราต้องมีส่วนร่วมนะ สิทธิในการตัดสินใจว่าจะทำแท้งควรจะเป็นของใคร เรามาฟังมุมมองจากคุณหมอรุ่นใหม่ จากเครือข่ายแพทยอาสา RSA

สิทธิตัดสินใจทำแท้งเป็นของใคร? โดย นพ.นิวัชร แสงเรือง – เครือข่ายอาสา RSA

ได้รับมอบหมายให้มาพูดเรื่องสิทธิในการตัดสินใจทำแท้งเป็นของใคร? เป็นหัวข้อที่ความจริงหลายคนพูดได้ดีกว่าผม อยากจะบอกว่าตั้งแต่โบราณกาลประเทศในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในภาคพื้นทวีป ทางไทย พม่า คติของคนทางนี้คือนับถือให้ผู้หญิงเป็นใหญ่ ผู้หญิงเป็นหัวหน้าเผ่า เป็นหมอผี เป็นผู้ประกอบพิธีกรรมทางศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อมระหว่างคนกับผีที่อยู่บนฟ้า จนกระทั่งในสมัยปี พ. ศ. 1000 ถึงเริ่มมีการค้าขายกับอินเดียแล้วเอาศาสนาที่ผู้ชายเป็นใหญ่ก็คือศาสนาพุทธกับศาสนาพราหมณ์เข้ามาในประเทศแถบนี้ จนเกิดเป็นความเชื่อปะทะกันระหว่างความคิดระหว่างผี พุทธ พราหมณ์ จนปัจจุบันเรายังแยกไม่ออกว่า พิธีกรรมไหนเป็นของพุทธ พิธีกรรมใดเป็นของทางพราหมณ์

ในประเทศไทยมีผี และหลายประเพณี เช่น งานสวดศพไม่มีในอินเดียเป็นการผสมผสานระหว่างผีกับพุทธ ในประเทศไทยการแต่งงานและสถาบันครอบครัวเดิมเมื่อยจะเป็นผู้ดูแลเรื่องราวต่าง ๆ ภายในบ้าน ดูแลการเงินการทอง

ดูแลเรื่องการค้าขาย แล้วผู้ชายเป็นเพียงแค่แรงงาน และผัวเป็นเพียงแค่คนที่เข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านของฝ่ายหญิง ซึ่งการแต่งงานเป็นการแต่งงานเข้าไปอยู่ในบ้านของผู้หญิง ในสมัยโบราณกาล เป็นเรื่องความฉลาดของผู้หญิง ที่ผู้ชายแต่งเข้าบ้านผู้หญิงเพราะจะอยู่ในสายตาของคนในครอบครัว ผู้หญิงพวกเยอะกว่า หลักฐานร่องรอยที่ยังเห็นอยู่คือ ฮักกัน เรียกชื่อเรียกขานเวลาแต่งงานว่า คนที่มาอยู่คือเจ้าบ่าว สมัยก่อนที่ผู้ชายจะแต่งงานมาอยู่บ้านผู้หญิง ผู้ชายต้องเป็นบ่าว เป็นข้าทาสรับใช้ คอยทำอะไรเฝ้าจนญาติฝ่ายหญิงพอใจ จึงจะยอมให้เลื่อนสถานะจากบ่าวมาเป็นผัว แต่ไม่ได้บอกว่าเขาไม่ได้อยู่กินกันนะ บางคนก็มีเพศสัมพันธ์ มี sex กัน ถามว่ามีลูกอย่างไร? มีลูกก็ถือว่าเป็นลูกของครอบครัวก็ให้พี่น้ำอาที่เป็นพ่อไป ไม่มีปัญหาผู้ชายไม่โอ.เค.ไม่ถือว่าเป็นผัว ก็เด็ดหัวออกจากบ้านไป คือคิดเกาในสมัยโบราณ

เพราะฉะนั้นสิทธิในการดูแลลูกก็เลยเป็นของผู้หญิงและครอบครัวของฝ่ายหญิง ร่องรอยอยู่มาถึงจนปัจจุบันก็คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ปัจจุบัน ถ้าแต่งงานกันแล้วมีลูกออกมา ถ้าจดทะเบียนสมรสลูกเป็นของพ่อกับแม่คนละครึ่ง ถ้าหย่ากันก็ไปฟ้องกันเอาเองว่าใครจะดูแลเป็นหลัก トラบไตที่ไม่มีการจดทะเบียนสมรส ลูกก็ถือเป็นลูกของแม่ เป็นลูกที่ใช้นามสกุลแม่ แม่เป็นผู้ดูแลแต่เพียงผู้เดียว เพราะฉะนั้นในกฎหมายแพ่งพาณิชย์ในปัจจุบัน ก็ยังให้สิทธิในการดูแลลูกกับผู้หญิง

เรื่องของการทำแท้งอย่างที่บอกว่ามีมาแต่สมัยโบราณ ขนาดปราสาทหินนครวัดนครธมก็มีการแกะสลักภาพอยู่ในปราสาทหินนครวัด บุโรพุทโธที่อินโดนีเซีย โดยที่ถือว่าเป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องธรรมดาสามัญ แม้แต่ในชุมชนชนบท บางแห่งประเทศไทยก็ไม่ได้คิดว่าการทำแท้งเป็นเรื่องผิดบาปอะไร กฎหมายที่เราใช้กันมาคือกฎหมายก่อนหน้านั้นแล้วก็คือ กฎหมายพระธรรมนูญที่เป็นที่ของจักรวาล ซึ่งคนไปคัดลอกมาก็ตามที

ต่อมาในสมัยของกฎหมายตราสามดวง ก็ไม่เคยเอาผิดผู้หญิงแต่เป็นการป้องปราม ไม่ให้มีการให้คนอื่นทำแท้ง ไม่ยินยอม เราเริ่มมีทัศนคติด้านลบ อย่างที่บอก คือเรารับความคิดฝรั่ง ยุควิคตอเรียนในยุคล่าอาณานิคมเข้ามา ก็คือ ร.ศ. 127 หรือ พ.ศ. 2451 อย่างที่บอกว่า นอกจากผู้หญิงห้ามทำแท้งทุกกรณี ก็คือว่า เขาเอาเป็นคนทำแท้งนะ และถ้ายังเป็นหมอมีความรู้ความสามารถที่จะดูแลรักษาคน แต่คุณดันไปทำแท้งให้ผู้หญิง คุณผิดมากกว่าคนทั่วไป 2 เท่า ซึ่งมันขัดกับหลักคิดของปัจจุบัน ถ้าเกิดเราจะทำแท้งต้องไปทำกับหมอสิ แต่เราใช้กฎหมายเมื่อ 112 ปีก่อน กลายเป็นว่าถ้าไปทำกับหมอ ผิดมากกว่าไปให้คนขายส้มตำหน้าโรงแรมเอเชียทำให้อีกด้วยซ้ำ ก็เป็นความเปรียบของกฎหมายในสมัยนั้น ก็เป็นที่น่าสนใจว่ากฎหมายที่ห้ามผู้หญิงในการทำแท้ง เอาผิดผู้หญิงทั้ง 2 ฉบับ ก็คือกฎหมายลักษณะอาญาในปีพ. ศ. 127 หรือปี 2451 ประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้ปัจจุบันไม่ได้กล่าวถึงผู้ชายที่ทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์ ด้านหนึ่งอาจจะมองว่าเป็นการตัดสินใจรับผิดชอบของผู้ชายหรือคนเขียนกฎหมายเป็นผู้ชายนั้นแหละที่พยายามที่จะเอาตัวเองให้พ้นจากความผิดไป แต่ความจริงถ้ามองในอีกนัยยะหนึ่งก็จะเห็นว่า การที่เอาผิดผู้หญิงแต่ฝ่ายเดียวใน 301-305 เป็นการยอมรับทางกฎหมายว่า การตั้งครรภ์เป็นเรื่องของผู้หญิง สิทธิทั้งหมดก็น่าจะเป็นเรื่องของผู้หญิง เพราะไม่เคยกล่าวถึงผู้ชายในมาตรา 301-305 เลย ผู้ชายที่เป็นผัว เป็นพ่อไม่มีสิทธิในตัวอ่อนที่อยู่ในครรภ์นะ ครับ จนกว่าตัวอ่อนจะคลอดออกมาจากครรภ์มารดา เพราะฉะนั้นสิทธิก็เป็นของลูกแม่

เมื่อต้นปีที่ผ่านมา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญชุดที่ผ่านมาได้มีความกล้าหาญที่จะวินิจฉัยว่ากฎหมายอาญามาตรา 301 ที่มุ่งเอาผิดผู้หญิงนั้นว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญในการละเมิดสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงซึ่งเป็นสิทธิที่

รัฐธรรมนูญให้การรับรองไว้ตั้งแต่ปี 2540 เป็นการตอกย้ำถึงสิทธิในการที่จะทำแท้งของผู้หญิง เนื่องจากถือว่าเป็นตัวอ่อนในครรภ์อาศัยอยู่ในมดลูกของผู้หญิง ผู้หญิงจึงมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะทำอะไรต่อเนื้อตัวร่างกายของตนเองได้ แต่ก็ต้องไม่ละเมิดสิทธิในการเกิดของตัวอ่อนเกินสมควร ชิดเส้นใต้คำว่า “เกินสมควร” ตอนนี้อาจจะต้องเป็นการถกเถียงกันว่าสังคมจะยอมรับว่าอะไรคือคำว่าเกินสมควรเลยทำให้เป็นปฐมบทที่ทำให้ 301 ไม่หายออกไปจากกฎหมายไทย เพราะว่าคำตัดสินนี้แม้จะมีด้านดี แต่เขายังติดกับว่าต้องรักษาไม่ให้เกินสมควร ก็ต้องหาระหว่างสิทธิของสิ่งที่เกิดกับสิทธิของผู้หญิง

วิวัฒนาการของกฎหมายในการเอาผิดผู้หญิง น่าสนใจก็คือว่ามันเริ่มจากการที่ไม่ผิดเลยสักกรณี กลายมาเป็นผิดทุกกรณี และสุดท้ายในปัจจุบันคือผิดบ้าง ไม่ผิดบ้าง ถ้าจะเห็นผลลัพธ์ของทางสังคมที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปิดเวทีรับฟังให้มีการพูดคุย มีการถกเถียง ให้สังคมตกผลึกว่าการทำแท้งในประเทศไทยนั้นควรเป็นอย่างไร เป็นทางออกที่ดี ในปัจจุบันเราจะต้องตั้งคำถามว่า เราจะให้สิทธิของผู้หญิงในการทำแท้งตลอดการตั้งครรภ์หรือไม่สิทธิในการเกิดของตัวอ่อนอยู่ตรงไหน การทำแท้งเป็นบริการสุขภาพที่ทุกแห่งต้องให้บริการ หรือไม่งั้นจะมีบทบาทอย่างไรในการเข้ามาโอบอุ้มผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม ทั้งในแง่ของการท้องต่อการทำแท้งที่จะไปบังคับให้ทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายโดยที่ไม่สนใจว่ากฎหมายนั้นจะเป็นธรรมหรือไม่ แต่เราจะต้องร่วมกันเรียกร้องให้เกิดกฎหมายที่เป็นธรรมกับทุกคนบนผืนแผ่นดินไทย ไม่เลือกปฏิบัติต่อหญิงหรือชาย คนแก่ คนจนกับคนรวย กษัตริย์ราษฎรโดยเฉพาะการรักษาหลักของนิติรัฐ ก็คือการสร้างกฎหมายหลักนิติรัฐ คือการสร้างกฎหมายที่มุ่งจำกัดอำนาจของรัฐและเน้นถึงการมีเพิ่มการมีสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งทั่วโลกให้การยอมรับแบบนั้น แต่ประเทศไทยไม่รู้จะนิยามคำว่านิติรัฐเป็นอย่างไร

ผมหวังว่าเราจะเลิกเถียงกันเรื่องทำแท้ง ผมเบื่อกับที่จะอ่านหนังสือของอาจารย์ชลิตาภรณ์ เถียงกันเรื่องแท้งเถียงกันมาหลายสิบปีแล้ว ปลดปล่อยเรื่องนี้ให้กลายเป็นตำนานไปได้แล้ว ให้เป็นเรื่องส่วนตัวของผู้หญิงจัดการแสวงหาบริการที่ปลอดภัย โดยรัฐต้องไม่เข้าไปยุ่งวุ่นวายกับมดลูกของผู้หญิงมากเกินไป และเครียดไปกับปัญหาเชิงโครงสร้างที่ยิ่งใหญ่กว่า ซับซ้อนกว่า และหมักหมมในประเทศนี้มานานหลายทศวรรษจะดีกว่า ขอขอบคุณครับ

จิตติมา ภาณุเดชะ:

ดิฉันคิดว่านั่งฟังนักประวัติศาสตร์ นักรัฐศาสตร์แต่ความจริงแล้วเป็นคุณหมอที่จบแพทยศาสตรบัณฑิต ถ้าเราสามารถข้ามศาสตร์ได้แบบนี้ จะเห็นสถานการณ์ของสังคม สถานการณ์ของปัญหาได้กระจ่างชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เรามองว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ นะคะ ก็เป็นสิ่งที่จะต้องช่วยกันส่งเสียงว่า ความไม่เป็นธรรมนี้เกิดขึ้นเพราะเรามองไม่เห็นความทุกข์และมองไม่เห็นความซับซ้อนของปัญหา มาฟังอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงของหมอที่ลงมือทำแท้ง เรียนเชิญคุณหมอวรชาติ มีวาสนา คุณหมอเครือข่าย RSA ท่านเดินทางไปไหนที่ไม่อยู่ไม่อยู่โรงพยาบาล คนเดือดร้อนหลายคนนะคะ เรียนเชิญคุณหมอค่ะ

เสียงของหมอทำแท้งที่ไม่มีใครได้ยิน โดย นพ.วรชาติ มีวาสนา – เครือข่ายอาสา RSA

สวัสดีทุกท่านนะ ผมนายแพทย์วรชาติมีวาสนาเป็นสูตินารีแพทย์ ทำงานด้านนี้มาประมาณ 10 กว่าปีนะครับ บทบาทในมุมมองคนที่ทำจริง ๆ ผมเป็นหมอคนเดียวในประเทศไทย ณ.เวลานี้ที่รับบริการยุติที่อายุครรภ์ 24 สัปดาห์ถามว่าหมอชอบใช้ไหม? ไม่ใช่ครับ นพ.อมรพุดมา โดนใจผมมาก เราแค่อยากช่วย เราไม่ได้อยากทำ เราเชื่อว่า

เกิดจากการทำของเราเอง ที่ผมเจอและให้บริการ 20-24 สัปดาห์ ที่มันมีปัญหา ผมจะเตรียมเลือด ผมเตรียมคนไข้ ผมแจ้งเจ้าหน้าที่ เตรียมทีมงาน ทุกอย่างให้พร้อม เพราะมัน out come มันก็เลยดี

ผมยังยืนยันเสมอว่า เราแค่อยากช่วย เราไม่ได้อยากทำอะไรก็ตามที่ทุกคนตัดสิน ทุกคนเลือกทางเดินเองได้ เขามีสิทธิ์ที่จะเลือกตัวเอง แท่งเสรีไม่มีนะครับ อย่างที่บอกไม่มีใครตั้งใจต้องมาเพื่อยุติการตั้งครุฑ ไม่มีครับ เพราะฉะนั้นเราเชื่อตรงนี้ กฎหมายมาตรา 301 ไม่ควรจะมีเลยนะครับ ไม่ควรจะมีเกิดขึ้นแต่ถ้าเกิดขึ้นมาก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะต้องท่อนะ อยากให้เราก้าวไปด้วยกัน กลยณัฏ์ที่สำคัญที่สุด เราไม่จำเป็นนะครับต้องไปบังคับใคร ถ้าเขาไม่เต็มใจ วันหนึ่งเขาเจอสิ่งที่ไปเป็นจุดหักเหของที่เขา เขาจะเปลี่ยนเอง

จิตติมา ภาณุเดชะ:

คุณหมอราชิตเล่าประสบการณ์ในการทำงานในฐานะ ผอ. ศูนย์ฯ ที่ทำงานแบบเอาคนไข้เป็นศูนย์กลาง ทำให้นึกถึงว่า ต่อไปนี้ถ้าเราจะทำงานเรื่องนี้ จะเอาผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง จะเอาคนไข้เป็นศูนย์กลาง เอา กลุ่มเป้าหมายเป็นศูนย์กลาง เราจะทำตรงนั้นไม่ได้เลย ถ้าเราไม่คุยกับตัวเองให้ชัดก่อนว่า เราคิดอย่างไรกับเรื่องนี้? ถ้าเรายังไม่เข้าใจตัวเอง ไม่ตรวจสอบความคิดความเชื่อจะทำให้เราไม่สามารถฟังเสียงผู้ประสบปัญหาได้เลย เสียงของเราจะกลบเสียงของเขาหมดสิ้น ความเชื่อของเราจบปัญหาของเขาหมดสิ้น คุณหมอราชิตทำให้เราเห็นและทำให้เรา ประจักษ์ก็คือว่าเราจะต้องฟังเสียงของเขาให้ชัด เห็นปัญหาของเขาให้ชัด จะเป็นคำตอบและเป็นแนวทางสำคัญในการ ให้บริการที่เน้นผู้ประสบปัญหาเป็นศูนย์กลาง

หลักที่สำคัญอีกอันคือว่าเรื่องนี้ทำคนเดียวไม่ได้ หมอที่ทำแท้งโดดเดี่ยวนะค่ะ ต้องการเพื่อน สังคมต้องเคียงข้าง เราต้องดูแลกันไว้ละค่ะ คุณหมอที่เป็นเพื่อนร่วมทางในการยืนเคียงข้างทางเลือกของผู้หญิง ขอบคุณแพทยอาสาทุกท่าน ท่านคือพันธมิตรของพวกเราเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและการสร้างโอกาสในชีวิตให้กับผู้หญิง กับการสร้างทางออก

กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต้องจบในรุ่นเรา โดย นางสาวเบญจมาภรณ์ นิवास – กลุ่มนักเรียนเลว

สวัสดีคุณผู้ชมผู้ฟังที่นั่งอยู่ตรงนั้นค่ะ วันนี้จะมาพูดถึงในฐานะที่เป็นเด็กคนหนึ่งอายุ 15 ปี ต้องอยู่ในประเทศที่การทำแท้งเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เราก็เป็นแค่วัยรุ่นคนหนึ่งที่ยากจะมีความรัก เมื่อถึงวัยที่เราต้องไม่พร้อม เราก็ควรที่จะมีสิทธิ์เลือกว่าเราจะใช้ชีวิตอย่างไรต่อไป ที่ทุกท่านยังคงเป็นวัยรุ่น ท่านประสบปัญหาอะไรบ้างอาจจะ เป็นเรื่องสอบตกหรือว่าอาจจะจะเป็นปัญหากับคุณครู พ่อแม่ อีกปัญหาที่พบเจอบ่อยในวัยรุ่นก็คือปัญหาเรื่องความรักค่ะ เพราะเรามีความรัก เรามีแฟนและอาจจะถึงขั้นแบบว่ามีแต่ทำอะไรกันแล้ว บางทีก็อาจจะขาดการป้องกันไม่ได้เซฟ เพราะว่าวิชาสุขศึกษาไม่ได้สอนให้เราทำอะไร วิชาเพศศึกษาในประเทศล้มเหลวมากขนาดไหน วิชาสุขศึกษาสอนอะไรเราบ้าง จากประสบการณ์ส่วนตัว สิ่งทีวิชาสุขศึกษาสอนนอกจากเรื่องระบบในร่างกาย สมรรถภาพทางร่างกาย เรื่องวิชาเพศศึกษาเป็นสิ่งที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เท่าไร ประสบการณ์ส่วนตัวคือถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศเราจะ ทำอย่างไร สิ่งที่มีสอนในหนังสือเรียนจากประสบการณ์ที่เคยเจอมาคือ ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศก็ไปเตะบอล หรือไม่ก็ ไปนั่งสมาธิ สงบสติอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเลย

สิ่งที่วิชาสุขศึกษาสอนนอกจากไม่ได้สอนเด็กอย่างถูกต้องแล้ว ยังปลูกฝังเรื่องการทำแท้งแบบผิด ๆ ด้วยค่ะ สิ่งที่เราเรียนสอนการทำแท้ง คือเรื่องที่มีผิดบาปมาก เป็นเรื่องที่ร้ายแรง เป็นอาชญากรรม เป็นการฆ่าคน ภาพที่เราถูกปลูกฝังมาการทำแท้งมันน่ากลัว น่ากลัวขนาดนั้นเลยหรือคะ? ทุกท่านคิดว่าการทำแท้งมันน่ากลัวอย่างที่ถูกสอนมา เราคิดว่ามันไม่น่าจะใช่ เพราะว่าพอมีการสอนเรื่องการทำแท้งแบบผิด ๆ ทำให้เกิดผลกระทบอย่างมาก

ประเทศลาวอัตราคุณแม่วัยใสสูงเป็นอันดับต้นๆของโลก อัตราการท้องโดยที่ยังไม่พร้อมก็สูงเป็นอันดับต้นๆของโลกเช่นกัน คลินิกทำแท้งเถื่อนที่ไม่ปลอดภัยน่ากลัวอย่างที่ปลูกฝังกันมากก็มีให้เห็นเป็นแทบทั่วประเทศเลย การทำแท้งควรจะถูกทำให้ถูกกฎหมาย เพราะว่าเราควรที่จะมีสิทธิ์เลือกที่จะใช้ชีวิต เด็ก ๆ ที่ท้องไม่พร้อมในโรงเรียน เขาก็จะถูกโรงเรียนไล่ออก ถูกสังคมตีตราไปต่าง ๆ นานา มันเป็นเรื่องผิดของเด็กหรือคะ? เราผิดหรือที่เราไม่ได้ถูกสอนให้ป้องกัน เราไม่มีรัฐสวัสดิการ เราไม่ได้มีการทำแท้งที่ปลอดภัย

ลองคิดกันเล่น ๆ นะคะว่า เมื่อเราท้องหรือว่าเมื่อเราเป็นคุณแม่โดยที่ไม่พร้อม เด็กที่เกิดมาจะเกิดอะไรขึ้นกับเด็กคนนั้นบ้าง? เด็กที่เกิดมาจะต้องเจออะไรบ้าง? การที่ถูกเลี้ยงมาโดยคุณแม่ที่ยังไม่พร้อมที่จะเป็นแม่จริง ๆ พังปัญหาในประเทศลาว พืชเศรษฐกิจ ยังไม่มีรัฐสวัสดิการให้เด็ก เด็กที่เกิดมาจะต้องลำบากขนาดไหนคะ? ขนาดเด็กบางคนที่เกิดมาโดยที่คุณแม่เขาพร้อมแล้วก็ยังต้องมาเจอปัญหาต่าง ๆ ในประเทศเลย แล้วเด็กที่เกิดมาโดยที่ไม่มีความพร้อมอะไรเลยเด็กคนนั้นจะต้องเจอกับชะตากรรมอะไรบ้างในประเทศที่โหดร้ายขนาดนี้? คุณแม่ที่ท้องโดยไม่พร้อมจะต้องสูญเสียอะไรบ้างในชีวิต? ทั้งโอกาสที่จะได้ใช้ชีวิตต่อ โอกาสที่จะได้เรียนต่อ เขาจะต้องสูญเสียไปหรือบางทีคุณแม่ก็อาจจะต้องเสียชีวิตจากการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยด้วยซ้ำ

จากประสบการณ์ส่วนตัว ก็มีเพื่อนหลายคนที่เขาท้องโดยยังไม่พร้อม สุดท้ายแล้วเขาก็ไม่ได้เรียนต่อ เขาถูกไล่ออกเพียงเพราะว่าประเทศนี้ไม่มีการทำแท้งถูกกฎหมาย เขาถูกตัดโอกาสหลาย ๆ อย่างในชีวิต เขาถูกตัดอนาคตเพียงเพราะว่าการทำแท้งมันเป็นอาชญากรรม ทำไมเราถึงไม่มีสิทธิ์เลือกในการทำแท้งทั้งที่คนที่ใช้ชีวิตก็คือเรา บางทีการเป็นคุณแม่ที่ไม่พร้อม รู้สึกว่าสงสารเด็กที่เกิดมาโดยที่คุณแม่ไม่มีความพร้อม สุดท้ายแล้ว การทำแท้งมันควรที่จะเป็นเรื่องที่ถูกกฎหมาย มันก็ควรที่จะจบในรุ่นนี้ มีอีกหลายชีวิตที่จะต้องสูญเสีย อีกหลายชีวิตที่ต้องเสียโอกาสเพียงเพราะว่าเขาผิดพลาดครั้งเดียว เขาควรที่จะได้รับโอกาส สังคมก็ควรที่จะได้ให้โอกาส โรงเรียนก็ควรที่จะให้โอกาส ไม่ตีตรา ไม่ปิดกั้นเด็ก ๆ ที่ท้องไม่พร้อมในวัยเรียน เพื่อที่จะให้โลกมันน่าอยู่ขึ้นในประเทศที่มีความโหดร้ายขนาดนี้ การทำแท้งไม่ใช่อาชญากรรม ควรเป็นบริการสุขภาพขั้นพื้นฐาน สุดท้ายขอฝากให้ทุกท่านช่วยกันดูแลแล้วก็ให้โอกาสเด็กวัยรุ่นหลาย ๆ คนที่ท้องไม่พร้อม อยากให้พวกเราช่วยกันต่อสู้เพื่อกฎหมายที่จำกัดสิทธิ์ในการที่เราเป็นผู้หญิงเราก็มีสิทธิ์เลือกได้เหมือนกันว่า เราควรที่จะมีลูกตอนไหน เรายังไม่พร้อมเราอยากใช้ชีวิตของเราต่อไป โดยที่ไม่ต้องมีพันธะผูกพันใด ๆ เด็กที่เกิดมาก็จะได้ไม่ต้องเผชิญชะตากรรมอันโหดร้ายจากคุณแม่ที่ยังไม่มีความพร้อม ทั้งฐานะ ทั้งความเป็นแม่ในจิตใจ

สุดท้ายเราอยากจะผลิตประชากรที่มีคุณภาพหรือว่าอยากจะผลิตประชากรที่มีจำนวนมากแต่ที่ไม่มีคุณภาพ ก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราทำในวันนี้ เราอยากผลักดันกฎหมายการทำแท้งอย่างปลอดภัยเพื่ออนาคตจะได้มีคุณแม่มีประชากรที่มีคุณภาพมากขึ้น เด็กที่เกิดมาก็จะเกิดมาจากครอบครัวที่พร้อม สมบูรณ์แบบมากขึ้น เราจะมีสิทธิ์เลือกกว่าเราจะใช้ชีวิตอย่างไร ขอขอบคุณค่ะ

จิตติมา ภาณุเดชะ:

คำถามของเด็กอายุ 15 ปีที่ตั้งคำถามกับชีวิตทางเพศของตัวเอง และสังคมให้อะไรกับเขาบ้าง? สามารถสื่อสารได้อย่างเป็นระบบ นึกถึงตอนเราอายุ 15 ปีเรียนหนังสือ ม.3 ตอนนั้นไม่ได้คิดอะไรเลย นอกจากสอบเข้าโรงเรียนประจำจังหวัด ในห้องเรียนห้องเก่ง ๆ ไปได้ แต่วันนี้มีน้องผู้หญิงอายุ 15 ปีมาพูดเรื่องซึ่งเราพยายามทำงานมาวันนี้เป็นวันที่เราจำเป็นต้องให้พลังเหล่านี้ คำถามเหล่านี้ยังคงอยู่และเป็นคำถามที่อาจจะยังไม่มีคำตอบ แต่คำถามเหล่านี้ต้องมีอะไรบางอย่างสังคม เพราะว่าคือโลกของเขา คือชีวิตของเขา และเป็นสิ่งที่พวกเราในความเป็นผู้ใหญ่ในวันนี้จะต้องช่วยกันมอง ช่วยกันสร้าง

ผู้แทนพรรคการเมืองแสดงเจตนารมณ์ต่องานเพื่อสิทธิของผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อมพรรคมีนโยบายเรื่องการทำแท้งอย่างไร

จิตติมา ภาณุเดชะ: ผู้ดำเนินรายการ

เกี่ยวข้องกับเรื่องการเปลี่ยนแปลงสังคม ปฏิเสธไม่ได้ว่า ระบบการเมืองการปกครอง กฎหมายนโยบายเป็นเรื่องสำคัญ เราใช้ระบบนิติรัฐ การขับเคลื่อนจากทั้งทางพรรคการเมือง ทางนิติบัญญัติเป็นเรื่องที่ควบคู่กันไป เราจะมีผู้แทนจากพรรคการเมืองมาแสดงเจตจำนงต่องานเพื่อสิทธิของผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม

เวทีครั้งนี้ออกแบบไว้เป็น 2 ส่วน ส่วนแรกจะมีเนื้อหาเป็นเรื่องเล่า เป็นงานเขียนของผู้หญิงที่ประสบปัญหาท้องไม่พร้อมแล้วต้องการทำแท้ง เป็นการเขียนเพื่อให้คำปรึกษา หรือเขียนถ่ายทอดประสบการณ์ เป็นงานเขียนสั้นซึ่งจะให้ผู้แทนจากพรรคการเมืองทุกท่านอ่านเรื่องราวก่อน หลังจากนั้นจะให้ท่านผู้แทนจากพรรคการเมืองช่วยบอกถึงจุดยืน บอกถึงเจตนารมณ์ต่อการแก้ไขปัญหาของท่านในฐานะผู้แทนทางการเมือง หรือว่าเป็นเจตนารมณ์หรือนโยบายของพรรคที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้อย่างไร

เราเห็นว่าพรรคการเมืองเป็นพันธมิตร ท่านผู้แทนจากพรรคการเมืองทุกท่าน ถ้าอยากข้อมูลเพิ่มเติม เรามีทั้งนักวิชาการ แพทย์ นักขับเคลื่อนทางสังคมและคนให้บริการ ทั้งสายด่วนต่าง ๆ สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนกันได้

ผู้แทนพรรคประชาธิปัตย์: คุณวรลักษณ์ ศรีสอาด

สวัสดีนะคะ ถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์ได้รับเชิญมาในวันนี้ ขออ่านจดหมายก่อนนะคะ ฉบับนี้นะคะเขียนมาว่า

“ตอนนี้เครียดมากเก็บไว้นานมา 9 เดือน เพราะช่วงแรก ๆ มันวุ่นวายมาก คนอื่นพูดเป่าหูเราไม่หยุด แถมพาไปแจ้งความ แม้กับเราไม่ได้พูดเก่ง ไปแจ้งเพราะไอ้คนทำไม่รับ แถมพูดจาไม่ดี เขาก็ไม่ได้บอกเราสักคำ ไม่รู้เลยนะว่าเราไปทำคนอื่นท้องมาก่อนหน้านี้ พอตกมาเป็นของเรา เราก็เริ่มไม่ชอบผู้ชายคนนี้ เพราะว่าผู้ชายคนนี้ทำคนอื่นท้องยังไม่พอ มาทำให้เราท้องอีก เราก็ไปแจ้งความไว้ พอแจ้งความเสร็จ ไม่กล้าเอาออก ก็คือว่าไม่กล้าไปทำแท้ง ก็ยิ่งเครียดไปกันใหญ่ ความไม่พร้อมเนี่ย ก็ปรึกษาย่า ก็บอกว่าให้เอาออกไปก่อน ตอนนั้นมันไม่ไหวหรอก แม่เราเองก็รู้สึกเหมือนกับคุณย่า แต่แค่ไม่ได้บอกตรง ๆ ก็แค่นั้นเอง ตัวเราเองสับสนมาก สงสารลูกในท้อง ไม่น่าปล่อยไว้นานขนาดนี้

ถ้ายังคงไม่เท่านี้เราคงเอาออกไปก่อนหน้านี้แล้ว อย่างน้อยเลือกอนาคตไว้ก่อน ลูกเราไม่มีก็ได้ เขาออกมาแล้วจะลำบากเหมือนเรา เราก็ยังเรียนอยู่งานก็ยังไม่ได้ทำและยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ทุกคนก็สงสัยเรา อยากคิดสั้นแต่ทั้งแม่ไม่ได้ ลูกในท้องก็อยากจะเอาออก แต่น้องสมบูรณ์แล้วจึงไม่กล้าเอาออก ชีวิตก็เลยเครียดสุด ๆ คิดกลับไปกลับมาเป็นคนขี้สงสัย ความสงสัยอยู่ในหัวตัวเองกลัวบาป กลัวคิดอะไรไม่ออก สับสนมาก ๆ ถ้าออกมาแล้วจะยกให้คนอื่นก็ไม่อยากยกให้ ไม่รู้จะทำอย่างไร ทำยจจดหมายบอกว่า แม่ขอโทษที่เก็บลูกตั้งนานจน 9 เดือน ทำอย่างไรดี อย่าว่าเลย มันเครียดจริง ๆ ไม่ไหวเลยนะคะ”

จากจดหมายฉบับนี้ทำให้เรามองเห็นว่า มาตรา 301 มันน่าจะได้รับการแก้ไขมานาน แต่หัวใจของการสัมมนาในวันนี้ การพูดคุยคือการแก้ไขกฎหมายแต่อย่างไร ก็แล้วแต่น้องที่เขียนจดหมาย ยังไม่ได้รับการแก้ไข ในอนาคตจะถูกแก้ไขเมื่อไหร่ ก็ต้องมาช่วยกันผลักดันกัน

ในฐานะที่เป็นตัวแทนของพรรคประชาธิปัตย์ ได้คุยกันอยู่ตลอดเวลาในหัวข้อนี้ว่าจะทำอย่างไรดี เราจะไม่มาแก้ที่ปลายเหตุ เราอยากแก้ที่ต้นเหตุ ผู้หญิงตั้งท้องไม่พร้อมขึ้นมาชีวิตก็แย่อยู่แล้ว เจ็บซ้ำพอลูกอยู่แล้ว พอมีกฎหมายฉบับนี้ออกมา กลายเป็นว่ามีความผิดทางอาญา มันเป็นความเจ็บซ้ำ ๆ ที่ผู้หญิงจะได้รับ เพราะฉะนั้นพรรคประชาธิปัตย์คำนึงอยู่ตลอดเวลาว่า จะทำอย่างไร

ถึงน้องเจ้าของจดหมายอยากจะบอกว่าในเมื่อมีคนคนหนึ่งมาอยู่ในท้องเราแล้ว ดูแลเขาให้ดีที่สุดค่ะ วันหนึ่งเราออกเขามา อาจจะเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของเราก็ได้ เราจะสังเกตเห็นว่าในสมัยอดีต ดิฉันเองเป็นคนบ้านนอกจะมีที่เขาบอกว่า มีลูกมากยากจน ทำให้ประชากรในบ้านมีแต่ผู้สูงอายุ วัยรุ่นวัยทำงาน มันไม่ Balance กัน

การทำแท้ง ดิฉันไม่ได้บอกว่ามันดีหรือไม่ดี มันเป็นสิทธิของเราก็จริง แต่อยากจะบอกว่า คนเป็นแม่ ถ้ารู้ว่า มีตัวเล็ก ๆ อยู่ในท้อง มีความผูกพันสัญชาตญาณของความเป็นแม่มีอยู่ ฉะนั้นน้องที่เขียนจดหมายทำใจเย็น ๆ

วันนี้มีหลายนักการเมือง ก็จะฝากกันว่าเราจะช่วยกันผลักดัน แต่สิ่งหนึ่งที่เรายกจะฝากไว้ ไม่อยากให้ลืมกันคือว่า ถ้ามีการท้องไม่พร้อมจะทำอย่างไร ให้มีรัฐสวัสดิการ เป็นการคลอดแบบปลอดภัย จะทำแท้งหรืออะไรก็แล้วแต่ คุณแม่ต้องปลอดภัย ชีวิตลูกต้องปลอดภัย ถ้าออกมาแล้วจะทำอย่างไรให้เด็กมีคุณภาพ จะช่วยกันดูแลและผลักดันกันตรงนี้เป็นส่วนตัวของประชาชาติ ขอบพระคุณมากค่ะ

จิตติมา ภาณุเดชะ:

ขอบคุณผู้แทนจากพรรคประชาธิปัตย์ค่ะ เราจะเห็นถึงจุดยืน พรรคประชาธิปัตย์ มีการพูดคุยหารือเรื่องนี้และเห็นว่า มาตรา 301 ถึง 305 จำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไข ขณะเดียวกันคุณภาพชีวิตของผู้หญิง ของเด็กก็จำเป็นที่ต้องมองอย่างเป็นระบบ

ผู้แทนพรรคเพื่อไทย: คุณณิคมล บัวงาม

สวัสดีค่ะ เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ เพื่อไทยพลัสนะค่ะ จะเริ่มอ่านจดหมายก่อนค่ะ

“ยังดีที่ทว่าเกิดขึ้นก่อนโควิด ถ้าเกิดขึ้นในช่วงนี้ไม่รู้ว่าจะชีวิตเธอจะเป็นอย่างไร ผู้หญิงคนหนึ่งเฝ้าเกาะห่างไกลซึ่งแม้จะเป็นเกาะที่มีทั้งโรงพยาบาล โรงแรม โรงเรียนและสถานที่อำนวยความสะดวกครบครันไม่ต่างกับเมืองใหญ่เธอ

ทำงานเป็นลูกจ้างรายวันและมีภาระต้องเลี้ยงดูลูก 1 คน ลูกของเธออายุประมาณขวบ ส่วนสามีพอรู้ว่าเธอท้องก็ทิ้งไป มีคนใหม่อย่างรวดเร็ว จนเธอไม่ทันตั้งตัว ผู้หญิงวัยทำงานซึ่งยังมีแรงและกำลัง เธอเล่าว่าตอนแรกที่รู้ว่า ท้องสามีของเธอ ก็พาไปฝากครรภ์ เธอวางใจว่าถ้าคลอด สามีก็จะช่วยดูแล เธอและสามีช่วยกันทำมาหากินกันตามปกติเหมือนคนทั่วไป มีหนี้สินที่ต้องจ่ายเหมือนคนอื่น ๆ ค่ารถยนต์ของสามี มอเตอร์ไซด์ของเธอ ค่าเช่าห้อง ค่าเลี้ยงดูลูกถึงแม้จะทำงานกันทั้งสองคนแต่ก็เรียกได้ว่าเดือนชนเดือน บางเดือนก็ไม่พอด้วยซ้ำ เมื่อท้องได้ประมาณ 3 เดือนเธอเริ่มรู้สึกว่า สามีของเธอเปลี่ยนไป ไม่ใส่ใจเธอเหมือนแต่ก่อน อยู่ดี ๆ ก็หายไปคุยโทรศัพท์นอกบ้าน เอาใจ เปิดโทรศัพท์ของเธอของสามีดูก็พบว่า สามีของเธอมีคนอื่นแล้ว เมื่อเริ่มคุยเรื่องนี้กับสามีเขาก็ได้ย้ายออกจากบ้านไปอยู่กับแฟนใหม่โดยทันที และไม่เหลียวแลเธอเลย เมื่อเห็นว่าคงไม่มีใครช่วยทำมาหากินหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว เธอจึงคิดที่จะยุติการตั้งครรภ์และเรียกหาความรับผิดชอบจากสามี แต่ไม่มี สามีเธอบอกเพียงว่าท้องมึง มึงก็รับผิดชอบเอง จะไปทำอะไรก็ไม่สนใจหรอก เพราะแฟนใหม่ก็ท้องเหมือนกัน เหมือนรถแห่โค้งอย่างไอย่างนั้นจะไปยุติการตั้งครรภ์ที่ไหนก็ไม่ใช่ ร้ายกว่านั้นก็คือไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนไปรับบริการ ลูกก็ต้องเลี้ยง งานก็ต้องทำ เธอพยายามหาเงินมาพบลูกทำทาง

ครั้งแรกที่เธอคุยกับกลุ่มทำทางผู้ให้คำปรึกษาที่ไม่เข้าใจว่าทำไมเธอถึงจะลางานออกไปทำแท้งไม่ได้ และเพราะอะไรเธอถึงไม่มีเงินที่จะไปรับบริการ มีคำถามที่ผู้ให้คำปรึกษาที่ไม่เข้าใจเต็มไปหมด เธอที่ติดต่อนมาตอนนั้นมีอายุครรภ์ 16 สัปดาห์แล้ว เธอจำเป็นต้องเดินทางจากเกาะ เพื่อมาอยู่ที่โรงพยาบาลที่จะยุติการตั้งครรภ์ซึ่งไกลจากที่เธออาศัยอยู่ประมาณ 1000 กิโลเมตร เธอจะมาอย่างไร? ก็ดำเนินไปผ่านประมาณ 1 สัปดาห์ เธอกลับมาบอกผู้ให้คำปรึกษาว่าเธอยังหาเงินไม่ได้ ลางานก็ไม่ได้ ถ้าลางานเกิน 3 วันจะต้องตกงาน และต่อให้ไปรับบริการยุติการตั้งครรภ์ถ้ากลับมาแล้วก็จะไม่มีงาน เธอก็จะใช้ชีวิตอยู่ไม่ได้ ผู้ให้คำปรึกษาที่ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาของเธออย่างไร? ทีมงานก็เลยช่วยปรึกษากัน มันเป็นเรื่องที่น่าทึ่งมากที่ผู้หญิงธรรมดา ๆ หนึ่งต้องคิด วางแผนเพื่อคนข้างหลัง เพื่ออนาคตของเธอ เธอรู้เงื่อนไขอันซับซ้อนของชีวิตของเธอ เธอก็รู้ด้วยว่าภายใต้เงื่อนไขมันยากที่จะได้รับการบริการ ทางทีมให้คำปรึกษาตัดสินใจส่งเรื่องของเธอยังกองทุนช่วยเหลือเด็กและผู้หญิงในภาวะวิกฤตจากความรุนแรงทางเพศและท้องไม่พร้อม หลังจากส่งเรื่องไปไม่กี่ชั่วโมงกองทุนฯ ก็ตกลงช่วยเหลือทันที ถึงแม้ว่างบประมาณจะเกินเพดานไปก็ตาม

เมื่อตัดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายไปแล้ว ก็ยังเหลือเงื่อนไขของเวลาจะทำอย่างไร ให้เธอขาดงานไม่เกิน 3 วันและทำอย่างไรให้มีคนดูแลลูกตอนที่เธอไม่อยู่ เธอก็หาคนมาเลี้ยงลูกของเธอได้และสุดท้ายเธอก็เป็นคนวางแผนการเดินทางอย่างรวดเร็ว การมายังโรงพยาบาลเดินทางไปกลับทั้งหมด 2000 กิโลเมตร ต้องมานอนโรงพยาบาลอย่างน้อย 1 คืน แต่ก็แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย ตอนนั้นอายุครรภ์ประมาณ 20 สัปดาห์ ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะยุติการตั้งครรภ์สำเร็จในคืนเดียว แต่ทางโรงพยาบาลก็พยายามจะช่วยเหลือเธออย่างเต็มที่ ให้เธอออกจากโรงพยาบาลตามกำหนดให้ได้ และเธอเองก็รู้สึกอย่างเต็มที่ด้วย พอทำแท้งเสร็จเธอก็กลับไปทำงานของเธอได้อย่างปกติทั้ง ๆ ที่เพิ่งออกจากโรงพยาบาลไม่เกิน 24 ชั่วโมง เรื่องราวของเธอเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ให้คำปรึกษาเรียนรู้มากเหลือเกิน ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อกันในศักยภาพของผู้หญิงอยู่แล้ว วิกฤตของเธอ มันยากเสียจนผู้ให้คำปรึกษาเองก็หมดหวังไปก่อน แต่เธอรู้ทุกทางจนทำเอาอึ้งกันทั้งทีมว่าทำได้อย่างไร ศักยภาพของผู้หญิงนั้นไม่ธรรมดา จึงอยากบันทึกไว้เป็นหลักฐานความแข็งแกร่งของผู้หญิงธรรมดาซึ่งไม่ธรรมดา”

สิ่งที่ดิฉันเห็นคือว่า ผู้หญิงคนนี้จะได้รับการยุติการตั้งครรภ์ง่ายๆ ไม่ได้เลย โรงพยาบาลของประเทศไทยมี 6,000 กว่าแห่ง แต่มีเพียง 40 โรงพยาบาลเท่านั้นที่ให้การยุติการตั้งครรภ์ การเดินทาง 1000 กิโลเมตรหรือเดินทางไปกลับ 2,000 กิโลเมตร เป็นเรื่องที่ไม่สมควรเกิดขึ้นเป็นอย่างยิ่ง ทั้ง ๆ ที่ข้อที่เธอเขียนไว้แล้วว่าในเกาะที่เธออยู่และที่นั่นมีโรงพยาบาล มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน เหตุใดจึงไม่สามารถทำการยุติการตั้งครรภ์ได้ โดยส่วนตัวคิดว่าควรที่จะให้การการยุติการตั้งครรภ์เป็นบริการทางการแพทย์โดยทั่วไป

ข้อที่ 2 คือเป็นเรื่องเงิน ปัจจุบันหน่วยบริการทางการแพทย์มีสิทธิ 30 บาทรักษาทุกโรค จริง ๆ แล้วถ้าการยุติทางการแพทย์กลายเป็นบริการของการทางการแพทย์จะเข้าข่าย 30 บาทรักษาทุกโรคได้ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขที่ไม่มีเวลาเดินทางหรือไม่มีเงิน ถ้าย้ายเข้ามาเป็นบริการทางการแพทย์ที่ปลอดภัยและบรรจุในกฎหมายจะสามารถทำให้ผู้หญิงคนนี้ไม่จำเป็นต้องทิ้งลูกหลายวัน ต้องหาคนมาเลี้ยงลูกหรือว่าต้องปวดหัวจนถึงอายุครรภ์ 20 สัปดาห์ เขาสามารถทำได้ตั้งแต่ตอนอายุครรภ์ 3 เดือนด้วยซ้ำ

ข้อที่ 3 การทำงานไม่ได้ ความรู้ความเข้าใจทางสังคมเรื่องการที่ผู้หญิงอยากจะทำแท้งมีน้อยหรือแทบไม่มีเลยด้วยซ้ำ ผู้หญิงจะโดนตราหน้าว่าทำไมไม่รักลูก มันไม่ใช่ผู้หญิงไม่รักลูกค่ะ เพราะว่าถ้าลูกคนนั้นเกิดมา เราผู้หญิงคนนี้มีปัญหาที่จะเลี้ยง จะหาเงินที่ไหนไปเลี้ยงเขา ลูกเกิดมาก็คือการสร้างบาปให้กับเด็กคนนี้ เขาก็ต้องทุกข์ทรมานและวงจรชีวิตของเขาก็จะย้อนกลับมาเหมือนเดิม คุณภาพชีวิตก็จะไม่ได้ดี

พรรคเพื่อไทยมีการสนับสนุนเรื่องสิทธิของผู้หญิง สมัยไทยรักไทย มีการตั้งกองทุนพัฒนาสิทธิสตรี เพราะฉะนั้น การพัฒนาสิทธิสตรี คำว่า ผู้หญิงมีสิทธิที่จะเลือกมีบทบาทในการที่จะทำไต่ ๆ กองทุนนี้หรือแม้แต่องทุนที่ผู้หญิงคนนี้ได้รับไปทำแท้งไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เพราะว่างบประมาณไม่เพียงพอ จริง ๆ งบประมาณ ทุกท่านก็น่าจะทราบเพราะว่าเหตุใด? อาจจะเป็นเพราะการบริหารงบประมาณของรัฐบาลไม่เกิดประโยชน์ ทำให้ผู้หญิงหลาย ๆ คนนอกจากจะมีปัญหาเรื่องการทำแท้งแล้วไม่มีเงิน แล้วจะต้องพบกับสามีบอกลีก เราไม่มีปัญหามาหาเงิน มีปัญหาเป็นทอด ๆ

ดิฉันคิดว่าควรสนับสนุนให้ประชาชนสัมพันธ์การทำแท้งผู้หญิงในโรงพยาบาล และทุกแห่งสามารถทำแท้งได้ และใช้สิทธิ 30 บาท มันไม่ใช่การ Convince ให้ทุกคนอยากไปทำแท้ง แต่ว่าเป็นการทำให้รู้สึกว่าเขามีทางเลือก วันนี้ฉันจะเลือกท้องหรือไม่ก็ตาม ถ้าเก็บไว้เก็บไว้เพราะอะไร? ถ้าไม่เก็บไว้ฉันก็มีสิทธิ์ที่จะไม่เก็บไว้ค่ะ แต่ว่าไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงทุกคนอยากที่จะทำแท้ง การทำแท้งมันทรามานะคะ เพราะว่าด้วยมายาคติที่เราับทราบกันมาว่าการทำแท้งคือบาป การทำแท้งคือทำให้ชีวิตต้องตายไป ดิฉันคิดว่าไม่ใช่ค่ะ มันคือการเลือกทางเดินชีวิตของตัวเอง สมมุติว่าผู้หญิงคนนี้ได้ทำแท้งแล้วคลอดลูกออกมา ผู้หญิงคนนี้จะต้องเลี้ยงลูก และไม่รู้ว่าจะเลี้ยงลูกอย่างไร เรามีเงินไม่พอเลี้ยงลูกจะอยู่ได้อย่างไร ขอขอบคุณ

ผู้แทนพรรคสามัญชน: คุณเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์

สวัสดีครับ น้ำตาซึมทุกครั้งที่ได้คิดถึงเรื่องนี้ ไม่มีใครอยากทำหรืออยากให้เกิดขึ้นกับตัวเอง

“เรื่องราวนี้ได้เกิดขึ้นตอนเรียนปริญญาตรี เกิดขึ้นกับรักครั้งแรก เพราะความประมาทมีเซ็กส์เมื่อไม่พร้อมก็เลยเกิดเหตุการณ์ท้องก่อนแต่ง คือเรื่องจริงของเรา แถมยังเจอผู้ชายที่ไม่มีความรับผิดชอบอีกต่างหาก ตอนที่รู้ตัวว่า

ทอง อยากเก็บนะ แต่คิดว่าที่บ้านคงรับได้เพราะพ่อแม่เราใจกว้างมากพอและมีโนธรรมพอที่จะให้เราทำแท้ง แต่สุดท้ายเราก็ตกลงไป เป็นเรื่องเดียวที่ไม่ได้เคยคุยกับที่บ้าน ยังเป็นความลับจนถึงทุกวันนี้ หลังจากหลังจากที่ผู้ชายคนนี้เขารู้เรื่องราวเราทอง อาการ สีหน้า กิริยาของเขาเปลี่ยนไปมาก ประโยคหนึ่งที่เขาพูดออกมาคือ “เอาออกเถอะเราไม่พร้อมนะ มามารับไม่ได้แน่ๆ” เขาเอาแต่พูดว่าที่บ้านเขารับไม่ได้ คักคักครีคร่ำคอกคนมีชื่อเสียงเสมอ เรื่องน่าอับอายเขามักจะรับไม่ได้ แต่ไม่ค่อยมีสติคิดก่อนทำ โดยเฉพาะเรื่องที่ดินเองประมาท มักจะทดแทนด้วยการเอาเงินฟาดหัวและใช้บาร์มีอำนาจข่มขู่ให้ได้ซึ่งสิ่งที่ตัวเองต้องการ ตนเองพันผิด เจ็บปวดไหมคะ? ความรักทำให้คนตาบอดเสมอ เขาบอกว่าเขารู้ที่ทำไม เพราะแฟนคนเก่าก็เคยท้อง เธอก็ต้องเอาออกนะ ความจริงเกี่ยวกับเรื่องคนรักเก่าอีกหลายคนของเขาก็ถูกเปิดเผย ทุกคนเคยท้องแล้วเขามองว่าเรื่องทำแท้งมันธรรมดาามาก ไม่อยากจะเรียกสิ่งที่มีชีวิตสิ่งมีชีวิตที่ยืนอยู่ตรงหน้าเราว่าคนเลย ยังไม่ถึง 3 เดือนไม่บาปหรอก เขาออกเสริมก็ไปทำบุญให้ อธิษฐานบอกเขาว่า เราไม่ได้ตั้งใจ คิดจะฆ่าคนหนึ่งคนเสร็จแล้วบอกเราไม่ได้ตั้งใจ ไล่เลย สุดท้ายเราก็ตัดสินใจทำ เพราะใจไม่แข็งพอ โดนทั้งขู่ว่าจะเลิกเพราะเขาเป็นรักแรกของเรา หลังๆก็มีการลอบประโลมด้วยการชักแม่น้ำทั้งห้า ด้วยความที่หลงรักก็เลยยอมโง่ เชื่อทำตามคำขอ เราก็ก้าวที่จะต้องลาออกเพื่อไปตั้งครรภ์ด้วย กลัวสังคมรอบข้างประจาน กลัวว่าเขาจะทิ้งเราไปจริง ๆ ก็เลยทำ ด้วยความโง่ ความที่เป็นเด็กเรียนดี รักความสมบูรณ์แบบ กำลังจะได้เกียรตินิยมอันดับ 1 มาครอง คิดแค่ว่าชีวิตฉันต้องไม่มีอะไรบกพร่อง ต้องไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ เราก็ก้มมือทำ ที่สำคัญถ้าเด็กที่เกิดมาต้องมีพ่อแบบผู้ชายคนนี้ ก็ไปกันไม่รอด เพราะเขาเห็นแก่ตัวและขาดความรับผิดชอบมาก หลังจากเอาเด็กออกเขาก็เริ่มสำแดงเดชธาตุแท้ ออกมาความเจ้าชู้ต่าง ๆ นานา ชุกชอนผู้หญิงคนอื่นเอาไว้มีคนมาฟ้อง จนเห็นกับตา จับได้คาหนังคา เขายังไม่ยอมรับเลย ไม่รู้กี่ครั้ง ความหวังว่าสักวันเขาจะดีขึ้น ทำให้เราให้โอกาสคนแก่ตัวมากกว่า 1 ครั้ง ความรักเลยกลับมาทำร้ายเราเสมอ สิ่งที่ได้ตอบแทนมาคือความเจ็บปวดที่เขาได้ทิ้งรอยอดีตเอาไว้ในใจ กลายเป็นแผลเป็นถาวรที่ไม่มีวันจาง เพื่อนผู้ชายรอบข้างที่ทำผู้หญิงท้อง ก็เห็นเพื่อนเก็บเด็กเอาไว้ไม่ให้ผู้หญิงทำแท้ง รู้สึกดีใจแทนผู้หญิงที่เป็นแฟนเพื่อนเรามาก อย่างน้อยเขาก็ไม่ต้องทำอะไรแบบเราหากย้อนเวลากลับไปได้เราจะยอมทิ้งคักคักครีของตัวเอง ลาออกจากมหาวิทยาลัยกลับไปอยู่บ้าน ก็แค่ผู้ชาย หมาตัวเดียว วันนั้นใจเราน่าจะเข้มแข็งกว่านี้ ตอนที่เราทำแท้งไม่ได้ไปทำคลินิกเถื่อน แต่ผู้ชายไปหาซื้อยาสดมาให้ 2 เม็ด 1,500 บาท เขาเป็นคนสอดยาให้อีกต่างหาก ทำทุกอย่างเหมือนเป็นเรื่องปกติมาก ๆ ธรรมดาเลยตอนยาออกฤทธิ์ คื่นก่อนสอดยาเรานอนร้องไห้ทั้งคืน ใจเราไม่อยากทำ สับสนมากจะหนีกลับบ้านก็ไม่ได้ กลัวอายเพื่อน อายคนรอบข้าง คิดมากแต่ไม่มีใครให้ทางออกที่ดีแก่เราได้ ทุกวันนี้เรื่องทำแท้งยังฝังใจและตามหลอนเสมอ ความจริงที่ปิดซ่อนในใจ ไม่มีใครได้รู้หรอกค่ะ เพราะสังคมที่เราอยู่นี้เป็นสังคมใจแคบยังไม่พร้อมจะเปิดรับและรับฟังเรื่องอะไรแบบนี้จริง ๆ เมืองไทยเมืองพุทธจอมปลอม ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง คนที่ไม่เคยเจอกับตัวเองจริง ๆ แล้ววิจารณ์พวกเรต่าง ๆ นานาก็พูดได้ว่า คนที่ทำแท้งไร้หัวใจ ไม่มีคุณธรรม มั่ว สสมควรแล้ว เราเป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่ได้มัวรักเดียวใจเดียว เราแค่พลาดไปก้าวเดียว เรื่องทำแท้งเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นจากคนสองคนถูกหรือผิดอยู่ที่จิตสำนึกส่วนบุคคลมากกว่า คนเราทุกคนมีหนทางออกของปัญหาที่แตกต่างกันไปเสมอค่ะ”

ก็คล้าย ๆ ชีวิตแม่ผมครับ ผมเป็นลูกมีพี่น้องอยู่ 5 คน ผมเป็นลูกคนสุดท้าย แม่เคยเล่าให้ ว่าผมอาจจะไม่ได้เป็นลูกคนสุดท้าย ถ้าแม่ไม่ทำแท้ง เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา

ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับอาจารย์กฤตยาที่ได้พูดถึงพูดถึง การทำแท้งหรือการบริการสุขภาพ เป็นคำง่าย ๆ สั้น ๆ ที่อธิบายความหมายที่ดี ที่ทำให้คนไม่ต้องมาเสียเวลาสำนึกผิดบาป คิดถึงเรื่องการดำเนินการบริการสุขภาพ บางที

เวลาเรานึกถึงศีลธรรมสำหรับผมคิดว่าความเป็นสมัยใหม่ความเป็นสังคมในปัจจุบัน สมคมควรจะต้องพลัฒนไป ศีลธรรมกับสิทธิและเสรีภาพ มันต้องแปรผันตามกัน หากว่าศีลธรรมขัดต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนหรือขัดต่อ สิทธิและเสรีภาพของผู้หญิงที่อุ้มท้อง เมื่อนั้นศีลธรรมก็เป็นเหรียญอีกด้านของตัวมันเองนั่นคือ ความไร้ศีลธรรม

นโยบายของพรรคสามัญชนที่หาเสียงไว้ เมื่อเลือกตั้งครั้งที่แล้วแต่ไม่ได้เป็น ส.ส.นะครับ คือคะแนนต่ำกว่า 2 เขาก็เลยไม่ให้เป็น ส.ส. แต่ก็ยังคงเป็นพรรคการเมืองที่อยากเข้าไปทำงานอยู่นะ ก็คาดว่าจะได้ส.ส.ถล่มทลายนะ หลัง ล้มรัฐธรรมนูญฉบับนั้นแล้ว ร่างขึ้นใหม่ ในส่วนที่เคยเขียนเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังพูดคุยกันอยู่นี้ เราอยากจะทำผลักดัน เรื่องความเสมอภาคและความเป็นธรรมทางเพศให้เป็นวาระแห่งชาติ แก้ไขกฎหมายความรุนแรงในครอบครัวโดย คำนึงถึงสิทธิของผู้ได้รับความรุนแรง และยกเลิกความผิดต่อผู้หญิงที่ทำแท้งในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 301 ก็น่าจะรวมมาตรา 305 เข้าไปด้วย เป็นนโยบายที่เขียนไว้ตั้งแต่ตอนเลือกตั้งครั้งที่แล้วครับ

อยากจะขยายประเด็นเกี่ยวกับเด็กน้อย เราคิดว่าเรื่องทำแท้งนอกจากเป็นเรื่องสิทธิและสุขภาพแล้วมันเป็น เรื่องของชนชั้นทางสังคมด้วย กล่าวคือ คนที่เข้าถึงการบริการที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต้องไม่มีอยู่ในชนชั้นกลางและ ชนชั้นสูง แต่จะต้องครอบคลุมไปถึงสามัญชนทุกคนด้วย ทุกสถานีนามัย ทุกหมู่บ้านต้องมีบริการทำแท้งอย่าง ปลอดภัยและเสริมศักยภาพผู้หญิงไปด้วย รวมไปถึงบริการให้กับแรงงานข้ามชาติ คนไร้รัฐ ไร้สัญชาติและผู้ลี้ภัยทุกคน ที่อยู่ในประเทศด้วย การสร้างนโยบายเพื่อให้ผู้หญิงมีทางเลือกและทำแท้งอย่างปลอดภัยคือหมุดหมายของการปลด แอกผู้หญิงและพรรคสามัญชนจะดำเนินการต่อไปเพื่อให้นโยบายที่วางไว้เดินทางต่อไปได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้แทนคณะก้าวหน้า: คุณกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ

จดหมายฉบับที่อยู่ในมือ อยากอ่านให้ทุกท่านฟัง อยากให้จินตนาการตามถึงสถานการณ์ที่ผู้หญิงในจดหมาย ฉบับนี้พบเจอ

“เป็นคนราชบุรี สิทธิหลักประกันสุขภาพอยู่ที่กรุงเทพฯ อายุ 25 ปี น้องท้องได้ประมาณ 18 สัปดาห์แล้วน้อง ได้ใช้ยาเพื่อยุติการตั้งครรภ์ไปทั้งหมด 5 ครั้ง รับประทานคลินิกใกล้บ้าน การใช้ยาแต่ละครั้งมียาเกินเม็ดแรก 1 เม็ดครั้งที่ 1 และเม็ดที่ 2 ของการใช้ยามีเลือดออกเป็นลิ่ม หลังจากนั้น 2 สัปดาห์ตรวจครรภ์ก็ไม่แท้ง ทุกครั้งที่ได้รับยาจะใช้ แล้วรอ 2 สัปดาห์และตรวจการตั้งครรภ์ก็ไม่แท้ง มาเรื่อย ๆ จนถึงครั้งที่ 5 ได้รับยามาเมื่อประมาณวันพฤหัสบดีที่ 16 มิถุนายน ใช้ถึงวันที่ 17 มิถุนายนตอนเย็น ก็ยังไม่หมด แต่มีอาการท้องแข็ง รู้สึกว่ายังไม่ออกอยู่ดีก็ เลยโทรมาที่กลุ่ม ทำทาง ก็บอกให้น้องหยุดยา เพราะโสดที่น้องได้รับคือ 6 เม็ดทุก 6 ชั่วโมง น้องได้รับมาทั้งหมดแล้ว 36 เม็ด ให้ใช้ครั้ง ละ 6 เม็ด ห่างกัน 6 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 6 ครั้ง เมื่อซักถามอาการก็ขอให้ไปตรวจที่โรงพยาบาล แม่ของน้องเป็นคน ราชบุรี แต่น้องมาราชบุรีไม่ได้มาหาแม่ มาอยู่กับแฟนซึ่งกำลังจะเลิกกัน จึงขอให้เข้ารับบริการที่โรงพยาบาลราชบุรี วันนั้นเป็นวันเสาร์ เข้ารับบริการช่วงบ่าย น้องเข้าไปรับการตรวจปัสสาวะและตรวจภายใน รู้สึกกังวลแต่ไม่ได้บอก หมอเอาไว้วัวใช้ยา จึงตัดสินใจว่าต้องบอกหมอว่าใช้ยา ไปหมोजิงถามว่าจริงหรือเปล่า? น้องตอบว่าจริงใจใช้ยา หมอให้ admit และ ultra sound ให้น้ำเกลือ ตรวจเลือด ผลคืออายุครรภ์ 18 สัปดาห์ ไม่มีอาการอักเสบ ดิดเชื้อแต่ หมอไม่ได้ให้การรักษารักษาอื่นใด นอกจากการให้น้ำเกลือและรอสังเกตอาการ หลังจากที่หมอทราบว่ายาใช้ยา ดูเหมือนสิทธิ ในการเข้ารับบริการแบบฉุกเฉินจะแปรเปลี่ยนไป ตอนแรกหมอบอกว่าใช้สิทธิฉุกเฉินได้ เข้ารับการแอดมิตได้ แต่ ต่อมาพยาบาลแจ้งว่าไม่ใช่ฉุกเฉินขอให้น้องจ่ายเงินเอง เป็นจำนวนประมาณ 1,900 บาทโดยจะเช็คสิทธิให้อีกครั้งใน

วันพรุ่งนี้ ถ้าไม่สามารถใช้สิทธิ์ได้จะให้น้องออกเองทั้งหมด ต่อมาก็ออกจากโรงพยาบาลในช่วงเช้า หลังจากน้องออกจากโรงพยาบาลที่ราชบุรีแล้ว ได้ประสานติดต่อเข้ารับบริการที่โรงพยาบาลรามมา การทำแท้งสำเร็จลุล่วงอย่างดีขอบคุณโรงพยาบาลรามมา เป็นส่วนที่อยากให้ทุกคนตั้งใจฟังมาก ๆ ชีวิตได้อ่านแล้วถือว่าเป็นส่วนที่ค่อนข้างเศร้าอย่างยิ่ง ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล หมอก็พูดว่าเราใจทำเอง เมื่อเข้าน้องจะหลับตาแต่พยาบาลจะพยายามที่ทราบเรื่องก็ตรงเข้ามาพูดว่า ควรจะเอาไว้ เห็นแก่ตัวที่ไม่ยุติการตั้งครรภ์ไม่กลัวบาปหรือพยาบาลที่น้องไม่ได้คุยด้วยโดยตรงได้ทราบเรื่อง ก็เข้ามาพูดกับน้องเช่นกันว่า ไม่กลัวบาปหรือ? น้องอัมปสวาทะทั้งวันตั้งแต่บ่ายเพราะไม่กล้าเข้าห้องนี้ เพราะรู้สึกว่าจะตายคอยจับจ้อง น้องรู้สึกว่าจะต้องหลบซ่อนในการรับบริการในโรงพยาบาล เกี่ยวกับแฟนน้องใกล้ ๆ จะเลิกกับแฟน แต่มีปัญหาจนต้องช่วยกันแก้ปัญหา เมื่อแฟนได้รู้ว่าโทรมาปรึกษาเข้าโรงพยาบาลและขอความช่วยเหลือกองทุน ผู้ชายโกรธมาก บอกว่าทำเหมือนเด็กกอมมือ กังวลว่าการขอเอกสารต่าง ๆ จะทำให้เกิดปัญหาตามหลัง เช่น ถ่ายรูปบัตรประชาชน รูปบัตรคนไข้ ใบเสร็จ”

เราจะเห็นความชัดเจนของเรื่องการตีตรา คำถามที่สำคัญอย่างยิ่งคือตอนนี้เรามีกฎหมายที่ตีตราผู้หญิงที่ต้องการยุติการตั้งครรภ์ มาตรา 301 เป็นกฎหมายที่ตีตราผู้หญิงเอาไว้ว่า การยุติการตั้งครรภ์คือ ความผิดทางอาญา และมันส่งผลอย่างยิ่งต่อทุก ๆ กระบวนการที่ตามมา หากผู้หญิงคนหนึ่งต้องการยุติการตั้งครรภ์ สิ่งที่สำคัญของการมีสิทธิบนเนื้อตัวร่างกายของตัวเองคือการได้เลือก ไม่ว่าผู้หญิงต้องการจะเลือกที่จะยุติการตั้งครรภ์หรือเลือกที่จะเก็บเด็กเอาไว้ พวกเธอควรได้รับการดูแลจากภาครัฐในทุกมิติ การดูแลนั้นต้องเป็นสิทธิในการรักษาพยาบาลอย่างปกติเหมือนสิทธิอื่น ๆ สิ่งที่คุณจะก้าวหน้ามองว่าสำคัญมาก ๆ คือเรื่องการยกเลิกกฎหมายอาญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา 301 เป็นปัญหาในเชิงโครงสร้าง การทำงานของแพทย์ พยาบาล เป็นปัญหาเชิงทัศนคติของคนที่อยู่ในสังคม

เราไม่ได้ต้องการทำให้การทำแท้งเป็นเรื่องปกติ แต่เราต้องการทำให้มันเป็นสิทธิที่ทุก ๆ คนมี ดังนั้นการยุติการตั้งครรภ์ควรจะเป็นสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ขั้นพื้นฐานที่รัฐหนึ่งพึงกระทำต่อประชาชนของรัฐทุกคนที่ต้องการ ถ้าเราดูข้อมูลของน้องที่ได้อ่านไปเมื่อสักครู่ และจากข้อมูลของกลุ่มทำทาง พบว่า ถ้าเราสามารถทำให้ผู้หญิงเข้าถึงการยุติการตั้งครรภ์อย่างปลอดภัยที่อายุครรภ์ 18 สัปดาห์เธอจะปลอดภัยมากกว่าที่จะรอให้อายุครรภ์สูงขึ้นเรื่อย ๆ หรือต้องยุติการตั้งครรภ์โดยไม่ปลอดภัย สิ่งของรัฐกระทำ คือตั้งแต่การให้ข้อมูล ความรู้ การศึกษากับทุก ๆ กลุ่มคนในประเทศ

ดังนั้นมาตรา 301 จึงเป็นเพียงก้าวแรกของการยกเลิกการตีตราผู้หญิงที่ต้องการยุติการตั้งครรภ์ ต่อไปที่จะต้องทำก็คือนโยบาย ตั้งแต่การป้องกัน การให้ความรู้ต่าง ๆ การเข้าถึงข้อมูลของผู้หญิงทุก ๆ คนโดยที่เขาอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นคนที่ต้องการยุติการตั้งครรภ์ก็ได้ ไม่รวมแต่ผู้หญิงเท่านั้น คนในสังคมที่จะต้องทำความเข้าใจถึงเรื่องนี้ ศูนย์ให้บริการอนามัยต่าง ๆ ควรมีทั้งส่วนที่ให้ความรู้ ส่วนที่ให้บริการเรื่องการยุติการตั้งครรภ์ เราจะวัดว่ารัฐหนึ่งดูแลประชาชนได้ดีแค่ไหนเราควรวัดว่า เมื่อมีประชาชนที่ต้องการได้รับดูแลและไม่พร้อม รัฐดูแลพวกเขาดีแค่ไหน

ผู้แทนพรรคก้าวไกล: คุณชัยรัช ตุลาธน

“เธออยู่บ้านกับพี่สาวและพ่อ ในขณะที่เกิดเหตุพ่อและพี่สาวไปทำงานต่างจังหวัด แฟนอยู่จังหวัดนครปฐมมีเพื่อนข้างห้องที่รู้จักกันมานาน น้องอายุครรภ์ประมาณ 12-14 สัปดาห์ ได้รับยาจาก Facebook ได้รับยา 7 เม็ดให้กินก่อน 1 เม็ดวัน 24 ชั่วโมงและอม 4 เม็ดหลังจากนั้นทุกอีก 2 ชั่วโมง ... เริ่มมีอาการปวดท้อง ท้องเสีย เริ่มใช้ยาอม

เวลาประมาณ 13:00 น. หลังจากนั้นมิตัวอ่อนประมาณ 1 ถึง 2 นิ้ว มีสายรกค้ำ แต่ไม่หลุดออก 17:00 น ได้ใช้อีก 2 เม็ด 16:00 - 18:00 น น้องได้ติดต่อเข้ามาทาง MyChoiceformylife@gmail.com เพื่อขอคำแนะนำเพราะอยู่บ้านคนเดียว และสายรกยังไม่หลุดออก เจ้าหน้าที่แนะนำให้สังเกตอาการแทรกซ้อน มีไข้ ปวดท้องมาก สิ่งที่ยออกมาสีสี กลิ่น ผิดปกติ มีเลือดออกเต็มผ้าอนามัย 2 แผ่นใน 1 ชั่วโมง ถ้ามีอาการเหล่านี้ให้พบแพทย์ ห้ามดิ่ง ห้ามตัดสายรก ค้างคาอยู่นานควรพบแพทย์ 20:00 น น้องติดต่อเข้ามาว่าเริ่มมีอาการไข้ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ได้พยายามติดต่อกับน้อง ในที่สุดติดต่อกันได้ทางไลน์ น้องไม่มีโทรศัพท์ เพราะโทรศัพท์เสีย ได้พูดคุยกันพบว่า น้องกังวลเรื่องไปโรงพยาบาลแล้วแพทย์จะถามหาผู้ปกครองและไม่มีเงิน ตอนแรกน้องบอกว่ารอแฟนมาหา แต่สักพักบอกว่าแฟนไม่มาแล้วเพราะแม่ไม่ให้ออกมาจากการพูดคุยพบว่า น้องมีเลือดออกมากถึงขั้นตกเลือดควรพบแพทย์ด่วน น้องไปขอความช่วยเหลือข้างห้องให้พาไปโรงพยาบาลและใช้ธนาคารเพื่อนข้างห้องในการโอนเงินให้น้องเพื่อไปโรงพยาบาล น้องเข้าโรงพยาบาลคืนวันที่ 25 เมษายน เมื่อไปถึงห้องฉุกเฉินน้องหมดสติในระหว่างที่อยู่ในโรงพยาบาล หมอชุดมดลูกดูอาการติดเชื้อและความดันต่ำ ให้ยาฆ่าเชื้อไปใช้ที่บ้าน โรงพยาบาลพยายามจะทำเรื่องย้าย รพ.ให้ แต่ทำไม่สำเร็จ น้องไม่ได้ขอยกออกจากโรงพยาบาลเอง ค่าใช้จ่ายประมาณ 4,500 บาท ออกวันที่ 27 เมษายน 29 เมษายนเวลา 17:00 น ได้คุยกับน้องอีกครั้งพบว่า น้องมีไข้ปวดท้องมีเลือดออก 3 แผ่นใน 1 วัน จึงขอให้ติดต่อโรงพยาบาลเพื่อเช็คอาการทางโรงพยาบาลแจ้งว่า ถ้ามีเลือดออกควรพบแพทย์ จึงสนับสนุนงบประมาณให้น้องเข้าโรงพยาบาลอีกครั้ง ได้ยาฆ่าเชื้อทางเส้นเลือด และออกจากโรงพยาบาลวันที่ 3 พฤษภาคม ค่าใช้จ่าย 3,900 บาท ติดต่อกับน้องครั้งสุดท้ายวันที่ 3 พฤษภาคมตอน 8:00 น วันที่ 11 พฤษภาคม แฟนของน้องเขียนมาบอกว่า น้องเสียและเผาเรียบร้อยแล้ว ผู้ที่พบคือพี่สาว กลับจากทำงานเห็นว่าน้องนอนหมดสติใช้ถุงขึ้นนำส่งโรงพยาบาลและเสียชีวิตที่โรงพยาบาล”

บันทึกโดยชมพู 14 พฤษภาคม 59

ผมคิดว่าบันทึกเรื่องนี้ คงจะเป็นหนึ่งในบันทึกอีกนับหมื่นแสนเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทยและทั่วโลก มันชวนให้ตั้งคำถามว่า คนที่พยายามยืนยัน รวมถึงระบบกฎหมายที่ติดตรวว่า การทำแท้งเป็นอาชญากรรม หรือผู้หญิงที่ตัดสินใจทำแท้งเป็นอาชญากร สุดท้ายอะไรคืออาชญากรรม ความคิดความเชื่อที่ผลักให้ผู้หญิงที่ไม่พร้อมที่จะตั้งครรภ์ เดินเข้าไปสู่การแสวงหาการยุติการตั้งครรภ์โดยไม่ปลอดภัย แท้จริงมากกว่าหรือเปล่า ?? เป็นเรื่องสะท้อนที่ให้ภาพค่อนข้างชัดเจน

ผมคิดว่าเราคงต้องช่วยกันทำงานทางความคิด เปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย เพื่อเปลี่ยนให้ทัศนคติที่มองว่าการทำแท้งเป็นอาชญากรรมให้กลายเป็นเรื่องสิทธิในร่างกาย สิทธิบริการอนามัยขั้นพื้นฐาน สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ของประชาชน คงต้องยอมรับว่ามีคนจำนวนมากในสังคมที่ยังเข้าใจผิดอีกมากกว่าการณรงค์เรื่องนี้เป็นการสนับสนุนการทำแท้งซึ่ง จริง ๆ แล้ว ไม่ใช่! ทุกท่านทราบดีว่าเราต่อสู้เรื่องนี้ เป็นการต่อสู้เพื่อสิทธิของผู้หญิง เพื่อเข้าถึงบริการสุขภาพขั้นพื้นฐาน ก็คือบริการการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย เพื่อลดอัตราการบาดเจ็บหรือการเสียชีวิตของผู้หญิงจากการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย เป็นคนละเรื่องกับการสนับสนุนหรือเห็นดีเห็นงามกับการทำแท้ง

พรรคก้าวไกลมีนโยบายเรื่องนี้อย่างไร ผมผมเรียนตรง ๆ แบบไม่ต้องอายกันเลยนะครับ เราไม่เคยมีนโยบายเรื่องนี้โดยเฉพาะเลย แต่ว่าเราเริ่มคุยกันเรื่องนี้แล้ว ก็เป็นผลจากการที่ภาคประชาสังคมได้มายื่นหนังสือต่อ

คณะกรรมการการและการมีเหตุตัวแทนของพรรคมาในเวทีนี้ เราได้พูดคุยกันเมื่อวันอังคารก็มีการประชุม ส.ส. ผมเองก็เอาเรื่องนี้เข้าสู่การอภิปรายของผู้แทนราษฎรของเรา

ผมคิดว่ากิจกรรมทำนองนี้ต้องทำต่อไปเรื่อย ๆ ก็ควรจัดไปจัดเวทีโดยเฉพาะกับทุกพรรคการเมือง เพื่อให้มีการถกเถียงแลกเปลี่ยนกันในรายละเอียด ข้อสุดท้ายกฎหมายฉบับนี้คงต้องเข้าสู่สภานิติบัญญัติในที่สุด ถ้ามีเวลารอบกวไปที่พรรคก้าวไกลสักครั้ง เมื่อวันอังคารที่ผ่านมาถือว่าเป็นการประชุม ส.ส. ที่มีชีวิตชีวามากที่สุดครั้งหนึ่งเลย โดยรวมเราเห็นด้วยนะครับกับการที่จะยกเลิกการเอาผิดทางอาญากับผู้หญิงที่มีความจำเป็นต้องยุติการตั้งครรภ์ครับ ส่วนใหญ่ก็เป็นการถกเถียงอภิปรายกันในรายละเอียด

อันดับแรกเนี่ยมาตรา 301 เพื่อที่จะเป็นหลักการพื้นฐานเลยว่าการที่ผู้หญิงตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์ไม่ควรจะเป็นอาชญากรรม ไม่ควรจะมีผลทางอาญาน่าจะเป็นแนวทางที่ดีที่สุด คือยกเลิกมาตรานี้ไป ไปในมาตรา 305 มารถกเถียงกันว่าถ้อยคำอย่างนั้นที่เหลือ ควรจะมีกฎหมายหรือมีรายละเอียดหรือมีมาตรการอย่างไรที่เข้ามาควบคุมกำกับดูแลเกี่ยวกับการยุติการตั้งครรภ์ให้ปลอดภัย มีการถกเถียงกันหลากหลาย บางท่านก็ให้ความสำคัญกับเรื่องความสามารถทางการแพทย์ในการดูแลตัวอ่อนที่ออกจากครรภ์ อะไรคือเป็นเส้นแบ่งระหว่างการแท้งกับการคลอด บางท่านก็บอกว่ามันควรจะคิดกฎหมายมาจากความปลอดภัยในการยุติการตั้งครรภ์เป็นหลัก มีหลายมิติหลายเฉด ในรายละเอียดรวมถึงเรื่องอายุการตั้งครรภ์ บางคนก็ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องสิทธิในชีวิตของตัวอ่อนหรือเด็กในครรภ์ บางท่านที่เป็นแพทย์ก็บอกว่าเอาเรื่องสิทธิของเด็กหรือตัวอ่อนในการตั้งครรภ์ คำถามว่าการมีชีวิตเริ่มต้นที่ไหน? ไปไกลนะ เริ่มต้นที่ไหนกันแน่? บางคนก็บอกถ้าเอาเรื่องเก่าเป็นเกณฑ์ การกินยาคุมกำเนิดก็ถือว่าผิดนะ หากเรามองว่าการเริ่มต้นชีวิตเริ่มต้นจากที่ไข่ปฏิสนธิกับอสุจิ การกินยาคุมกำเนิดก็เป็นการทำลายชีวิต

ผมคิดว่าในรายละเอียดคงต้องทำงานความคิดกับสังคมวงกว้างกันด้วยในหลักการใหญ่ เราเข้าใจเรารู้กันอยู่ว่าสังคมไทยมีความคิดความเชื่ออย่างไร เราก็บอกว่าเรื่องนี้ไม่ควรเอาเรื่องความเชื่อทางศาสนาเป็นตัวกำหนด บางท่านก็เสนอว่า ถ้าเราเจอผลักดัน หลักการที่เราต่อสู้ จริง ๆ มันไม่ควรจะเอาเรื่องการทำแท้งมาอยู่ในกฎหมายอาญาหรือเปล่าครับ? ควรจะผลักดันให้เกิดกฎหมายที่รับรองสิทธิในการเข้าถึงบริการสุขภาพขั้นพื้นฐานนะครับ รวมถึงการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย รวมไปถึงการคุ้มครองอนามัยเจริญพันธุ์เป็นกฎหมายที่แยกออกมาจากกฎหมายอาญา น่าจะดีที่สุด ในก็เป็นความเห็นของบางท่าน ซึ่งกฎหมายแบบนี้ควรจะครอบคลุมทั้งมิติทางการแพทย์ในการให้บริการ ซึ่งในกฎหมายอาญาไม่สามารถลงรายละเอียดแบบนั้นได้ รวมถึงมิติทางสังคม

นอกจากเราพูดกันเรื่องการยุติการตั้งครรภ์แล้ว ผู้หญิงตัดสินใจที่จะตั้งครรภ์ต่อจะมีทางเลือกอะไรบ้างให้ผู้หญิง? ควรจะมีมาตรการรองรับ เช่น การดูแลผู้หญิงที่ตัดสินใจ เรื่องเงินอุดหนุนมาตรการการอุดหนุนเด็กแรกเกิด ศูนย์เลี้ยงเด็ก และครอบครัวที่จะมาช่วยเหลืออุปถัมภ์ หากผู้หญิงไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูบุตร ไม่ว่าจะเป็นชั่วคราวหรือถาวร ก็เป็นอีกแนวคิด นอกจากที่ควรจะต้องดูแลเรื่องกฎหมายอาญาแล้ว ควรจะเอาเรื่องนี้ออกจากระบบกฎหมายอาญาหรือไม่ กฎหมายที่ครอบคลุมมากกว่ามีหลายเรื่อง

ผมคิดว่าสำหรับจุดยืนของพรรคก้าวไกล เราเห็นว่าเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย การต่อสู้เรื่องประชาธิปไตย ไม่ใช่แค่เรื่องระบบเลือกตั้ง สถาบันการเมือง การต่อสู้เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ สิทธิในการเข้าถึงบริการในการทำแท้ง สิทธิในเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง เป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยที่ไม่สิ้นสุด

มันคงต้องต่อสู้กันไปเรื่อย ๆ นอกจากเรื่องสถาบันทางการเมือง ต้องต่อสู้กับความคิด ความเชื่อล้าหลัง ต่อสู้กับสิ่งที่เรียกว่าศีลธรรมอันดีของสังคมอีกเยอะ

ผมเองก็ได้รับแรงบันดาลใจจากการต่อสู้เรื่องนี้ เป็นเรื่องสิทธิในร่างกายของประชาชนในประเทศ นอกจากสิทธิของผู้หญิงในกรณีนี้แล้ว ผมก็นึกผมก็ได้รับแรงบันดาลใจเลยว่าเราน่าจะไปต่อสู้เรื่องสิทธิในร่างกายของผู้ชายด้วย ในกรณีเกณฑ์ทหาร การเกณฑ์ทหารเราควรจะไปตีความหมายว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่? เราคงต้องปลดแอกผู้หญิงไปด้วยกันแล้ว เชิญชวนช่วยกันปลดแอกผู้ชายด้วย เพื่อที่จะทำให้สังคมเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นเรื่อย ๆ ขอขอบคุณครับ

จิตติมา ภาณุเดชะ:

ยิ่งเราคุยกันก็จะเห็นความเชื่อมโยงสัมพันธ์ซึ่งอยู่บนพื้นฐานว่า สังคมที่เรามีส่วนร่วมในการกำหนดชีวิตและกำหนดกติกาอาจจะเห็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยเราปลดแอกจากปัญหาต่าง ๆ ทำให้เห็นว่า นโยบายจะต้องเป็นพันธมิตรต่อกันในมิติ ข้อมูล ความรู้และทิศทางในการขับเคลื่อน เชื่อมันว่าเวทีนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นที่จะต้องเคลื่อนไหวเรื่องนี้ต่อไปในอนาคต ผังของคนทำงานทั้งนักวิชาการทั้งวิชาชีพ เรามีแพทย์ มีพยาบาล มีนักสังคมสงเคราะห์ การบริการของภาคประชาสังคม เชื่อว่าเราต้องจับมือแล้วเคลื่อนนี้ไปด้วยกัน

ร่วมประกาศเจตนารมณ์ “การเดินทางอันยาวไกลจากรุ่นสู่รุ่น...พันธกิจที่ต้องสานต่อเพื่อคุณภาพชีวิตของผู้หญิงท้องไม่พร้อม”

จิตติมา ภาณุเดชะ:

ต่อไปนี้เป็นช่วงของการประกาศเจตนารมณ์ในการขับเคลื่อนเรื่องนี้ร่วมกัน เรียนเชิญผู้แทนที่จะเข้าร่วมประกาศเจตนารมณ์ทั้ง 3 ท่านบนเวที

รศ.ดร. กฤตยา อาชวนิจกุล: เครือข่ายสนับสนุนทางเลือกของผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เราไม่เคยรู้ว่าผู้หญิงคนไหนท้องแล้วไม่มีทางออก แต่สิ่งที่เราพอรับรู้กันได้คือมีผู้ทำแท้งบาดเจ็บตกเลือดและสูญเสียชีวิตจำนวนมากและยังมีผู้หญิงอีกจำนวนมากที่ต้องเลี้ยงดูลูกที่เกิดมาเพียงลำพังด้วยความยากลำบาก ทุกคนในสังคมต่างพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นว่านี่ คงเป็นผลแห่งวงจรกรรมที่ทำกันมาในชาติก่อนกระมัง มีคนกลุ่มหนึ่งที่ลุกขึ้นมาพยายามแก้กฎระเบียบบ้านเมืองนี้ เพื่อให้ผู้หญิงทำแท้งได้ปลอดภัยมากขึ้น แต่ความพยายามเพื่อรักษาชีวิตของผู้หญิงนั้น เดินหน้าไปได้แค่ปีเท่านั้นเป็นไปได้อะไรชีวิตผู้หญิงที่ตายไปจากนั้นช่างไร้คุณค่าความหมายเสียเหลือเกิน

แต่แล้วในวันหนึ่งเราปรับแนวทางการต่อสู้ เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของผู้หญิงด้วย วาทกรรมท้องไม่พร้อมและสิทธิติดและทางเลือกในการตัดสินใจ

นิริวัชร แสงเรือง: เครือข่ายอาสา

กาลครั้งหนึ่งไม่นานเท่าไร การขับเคลื่อนได้มุ่งเป้าหมายที่สิทธิของผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม สิทธิที่ผู้หญิงควรมีความชอบธรรมในการตัดสินใจด้วยตนเอง การตัดสินใจที่สอดคล้องกับเงื่อนไขและบริบทชีวิตของตนเองเพราะ

สถานการณ์ไม่ได้มีทางเลือกเพียงทางเดียว เราอยู่กับทุกภาคส่วนในสังคมทั้งภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ในการผลักดันให้ทุกครั้งเลือกเป็นจริงได้ในสังคม ไม่ว่าทางเลือกนั้นจะเป็นการทำแท้งที่ปลอดภัยหรือจะเป็นการท้อง ต่อไปอย่างมีคุณภาพ เราพัฒนาร่วมกันพัฒนาการปรึกษาทางเลือกให้มีช่องทางที่หลากหลาย ทั้งการปรึกษาแบบตัวต่อตัว การปรึกษาทางโทรศัพท์และการปรึกษาออนไลน์ และได้เพิ่มจำนวนหน่วยบริการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัยและ พัฒนาระบบการส่งต่อที่เป็นมิตรกับผู้หญิงทุกคน ซึ่งความพยายามนั้น ได้ลดจำนวนผู้หญิงที่ต้องบาดเจ็บล้มตายจาก การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยลงได้จำนวนหนึ่ง แต่ด้วยทัศนคติของสังคมในสังคมที่ยังคงตีตราผู้หญิงที่ทำแท้งและกฏกติกา ของบ้านเมืองที่ยังคงล้าหลัง ไม่เห็นถึงคุณค่าในสิทธิคนเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง ในปีนี้ปี 2563 เราก็คงยังพบผู้หญิงที่ ต้องตายจากการท้องไม่พร้อม ในการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย

ผมอยากจะขอให้ทุกท่านในที่ประชุมแห่งความมุ่งมั่นนี้ยืนขึ้น และขอให้พวกเราทุกคนร่วมกันสงบนิ่งเพื่อเป็น การไว้อาลัยให้กับผู้หญิงคนแล้วคนเล่าที่ต้องจากไปโดยไม่สมควรเป็นเวลา 30.1 วินาที ขอขอบคุณครับ

รวงศัพท์ แก้วแถมจันทร์ – กลุ่มหึ่งห้อยน้อย

กาลครั้งหนึ่ง ในวันนี้เราตระหนักว่า การเดินทางเพื่อสานต่อพันธกิจนี้ ยังมีหนทางอีกยาวไกล แม้จะไม่ได้โรย ด้วยกลีบกุหลาบ แต่ก็พร้อมด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อสร้างความฝัน คุณภาพชีวิตของผู้หญิงท้องไม่พร้อมให้เป็น จริง นักเรียนที่ท้องต้องไม่ถูกไล่ออกจากโรงเรียน คนงานหญิงต้องไม่ถูกเลิกจ้างเพียงเพราะตั้งท้อง ผู้หญิงที่เลือกทำ แท้งจะต้องไม่ถูกปฏิเสธบริการหรือการส่งต่อจนอายุครรภ์ที่เกินกว่าจะทำแท้งได้ รัฐต้องมีสวัสดิการที่เพียงพอเพื่อ ดูแลผู้หญิงและเด็กที่เกิดมาบนความไม่พร้อมอย่างต่อเนื่อง และสังคมต้องเลิกตีตรา แต่ร่วมเกื้อกูลชีวิตที่ไม่พร้อมให้ เดินหน้าต่อไปได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีคุณภาพ เหนือสิ่งอื่นใดคือการปลดแอกผู้หญิงจากการจากกฎหมายทำแท้งล้า หลังที่ยังคงเอาผิดทางอาญากับผู้หญิงและแพทย์ที่ให้บริการโดยไม่คำนึงถึงสิทธิด้านสุขภาพและข้อเท็จจริงทางการ แพทย์ที่ก้าวไกลไปมาก รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้หญิงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา แก่ไขกฎหมาย

นี่คือพันธกิจที่เราทุกคน ทุกรุ่น ทั้งหญิงและชาย ต้องรวมพลังและสานฝันต่อเพื่อให้ความมุ่งมั่นหวังเป็นจริงได้

ปิดท้ายกิจกรรม:ร่วมเดินรณรงค์ไปประกาศเจตนารมณ์อีกครั้งที่บริเวณสกายวอร์ค สีแยกปทุมวัน